

nr. 5

1995

HIND 6.50

HEA LAPS

lambasilm, saba taha, valmis hunt.

PAPAGOID

SUPERAUTOD

MOEJONISED

MOEKUNSTNIK
MARI KANASAAR

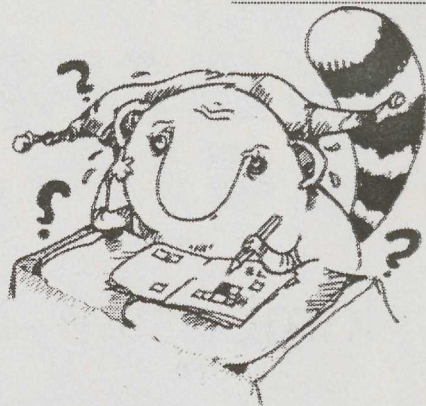
JUDO-AABITS

PIPI KONVERENTS

BARBIE BALLIKLEIT

Lapsuri

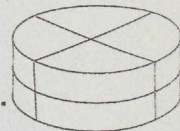

Sten Roosi muinasjutuvõistlusel said "Hea Lapse" auhinnad ANNELY PÖDER Sillaotsa Põhikoolist ("Lugu sellest, miks meie kodudes enam torulorusid ei leidu") ja JESPER SARON Kehra Keskkoolist ("Ausus ja vale").

Ara märgiti Viire-Mai Ehala, Marion Kalavuse, Mihkel Lemberi, Ken Raondi, Ivo Heinloo, Maarja Ranna, Vilgar Niidu ja Helina Männi muinasjutud.

Hea Lapse nr.2 1995 mõistatuste lahendused :
Onu Ohmussonil oli 11 pudelit,
koogi lõikamise skeem :

kook lõigati keskelt pooleks
ja siis neljaks võrdseks osaks.

Parimad lahendajad olid seekord :
LAAS PÄRTEL Leisi vallast, IRIS ja KATI JÄGEL
Õismäelt, TRIIN KUMM Haanja vallast ja
TRIIN RANDVER Viljandist.

kirjandus

Pildil : Sten Roosi muinasjutuvõistluse võitjad
koos žüriiga. Foto : Teet Malsroos

Tere Kastani tänavalt!

Mulle meeldib kõige enam, et Hea Laps on laste päris oma ajakiri nagu suurtel. Juba kaua ootan põnevusega uut numbrit. Ikka küsin kioskest ajakirja, kui koolist tulen. Aga veel ei ole. Õppisin lugema 7-aastaselt, minu meelest on huvitavaim raamat "Vahtramäe Emil". Mõnikord meeldib ise luuletusi ja jutte kirjutada, oleme õpetaja Eisenschmidtiga ka raamatuid teinud. "Alleaast" sooviksin lugeda Fred Jüssi ja keeleprofessor Sokksaare lapsepõlvest.

10-aastane Ken Raondi Haapsalu Linna Algekoolist.

Tere, lapsur Nessuke!

Mulle meeldib ajakirjas kõik. Kõigepealt loen läbi kõige lühemad lood (nagu naljad, luuletused ja piitidealused kirjad), siis natuke pikemad ning lõpuks kõige pikemad. Tahaks lugeda "Alleaast" nendest, kellel oli väiksena hästi palju kahtesid - siis saaks mõelda, et kui hästi ma ikka õpin. Aga kui vaatan issi tunnistust, siis tal olid kõik viied, aga mul on üks kolm... Võiks teha ka lemmiklooma-nurga, kust loeks kassidest, koertest ja merisigadest. Minul on merisiga.

Kadri Raudvere, Võru I Keskkooli V a klass

LAPSUR: KALLIS KADRI, SELLES NUMBRIS TEEME ALGUST
PAPAGOIDE KASVATAMISEGA, LOODETAVASTI LEIAME KA TARGA
MERISEAPIDAJA, KES SULLE OSKAB HEAD NÕU ANDA.

Pildil : Missivalimised Puurmanis

Tere ja suur tänu auhindade eest!
Meil siin Puurmanis on päris palju huvitavat toimunud. Võtsin nimelt osa missivõistlustest. Kandidaate oli kokku 9, nädal aega enne võistlusi käsime trennis. Õppisime kenasti käima, natuke diskotantsu ja valmistusime suureks valpurgi ööks. Esimeses voorus oli nõidade pidu. Tantsisime nõiakostüümides, nii et küll sai. Teises voorus oli meil väike disko. Kolmas oli kõige pikem voor. Algul kõndisime publiku ees poodiumil. Siis esitas Ninaprill (nii kutsuti õhtu läbiviijat) meile küsimusi, millele pidime vaimukalt vastama. Ja lõpuks tegi suur žürii oma otsuse. Publiku lemmikuks sai Katre Viilvere, lilleneiu oli Leena Ruubas ja minimiss 95 Eleriin Maisväli. Mina sain metsapiiga tiitli. Pärast tiitlite jagamist sõime ühiselt suurt torti, nii et isu sai täis.
Tervitan teid ja loodan, et kevad tuleb teilegi ilusa linnulauluga!

Raili Tähis Puurmani Keskkoolist

ALLEAA ALLEAA

HEALE LAPSELE SAABUNUD RÕIVASTEJOONISTUSI KÄIS VAATAMAS-VAAGIMAS MOEKUNSTNIK MARI KANASAAR. LAPSUR KÜSIS KUNSTNIKULT, KAS TA KA VÄIKESEST PEAST MOODE ARMASTAS JOONISTADA.

Pabernukkudele kleite joonistasin küll hea meelega nagu vist kõik tüdrukud - paar nukku koos riietega on mul tänini alles. Nende põhjal võib märgata, et tüdrukud on ikka armastanud mängida nukkudega, kes on neist veidi täiskasvanumad... Aga joonistasin ka muud: kuna mu ema töötas tollal kohtus, siis kandis mu esimene käsitsi tehtud raamat pealkirja "Kuidas tihased ja varblased kohut käisid".

See võib tunduda imelikuna, aga eriala valimise juures said minu jaoks otsustavaks TREPID: moekunstnikke õpetati Tallinna Kunstiinstituudi alumisel korrusel. Kuni 11 eluaastani mängisin ja jooksin nagu kõik lapsed, kuid siis haigestusin lastehalvatusse, põdesin terve aasta. Siis selgus, et edaspidi saan liikuda ainult karkude abil... Rahumäe koolis, kus tollal õppisin, olid head õpetajad ja õpilasedki: keegi ei naernud ega kiusanud mind, otse vastupidi - karkude tõttu sain poiste seas "popiks" - nemad laenasid mu karke hüplemiseks. Ratastoole sõjajärgsel ajal laste jaoks ei tehtud... Aga häbenesin oma olekut kaua - eriti pelgasin vanatädisid, kes pidevalt tulid mind haletsema. Ka 7. Keskkoolis, kuhu läksin edasi õppima, suhtuti minusse nagu oma sugusesse - arst ei andnud mulle ka eksamitest vabastust, vaid ütles: "Ega teil pea haige ole!", ja nii harjusin õppima ja pingutama.

KAS TE ISE KA ÖMMELDA OSKATE?

Nii kummaline kui see ka pole - paljud maailmakuulsad moekunstnikud ei oska ömmelda, ja mitmed neist ei suuda lõikeidki teha, vaid kasutavad selleks abilisid. Meil Eestis pole see küll võimalik. Mind

õpetas õmblema maal elav tädi, kes oli juurdelõikust õppinud ja õmbles naabrinaistele alati moekaid rõivaid. Tema jaoks oli õmblemine pühalik tegevus: enne õmblusmasina taha istumist pani ta alati valge põlle ette. Ka mu vanaema ei andnud vaesusele alla ja pidas ilusatest riietest lugu. Lastele ömmeldi sõjajärgsel ajal rõivaid suurte inimeste vanadest riietest. Minul oli palju tädisid ja seega ka palju kleite.

KAS MOEKUNSTNIKUD KÄIVAD ALATI MOODSALT RIIDES?

Oh ei, tavaliselt on nad üsna tagasihoidlikud. Muide, moekunstnikud pole alati peenikesed ja kurnikesed - nende loomingut näitavad ju mannekeenid.

Kuid see, et tüdrukud ajavad iga hinna eest mingeid kindlaid mõtmeid taga, on mu meelest narr: standardnimene on ikka igav. Moemaailm on tänapäeva muinasjutt, mis kaugelt tundub säravana, lähedalt vaadates on ta hoopis teistsugune, tihti isegi julm.

MILLEGA PEAKS TEGELEMA LAPS, KES SOOVIB TULEVIKUS MOEKUNSTNIKUKS SAADA?

Kõige sellega, millega tegelevad teisedki: õppimise, lugemise, spordi ja mängudega. Moekunstnik peab tundma ka elu ja harjumusi. Kõigil kunstialadel on tähtis fantaasia. Mõttemaailma arendamiseks on kasulik tunda kunstiajalugu, värvimeele arendamiseks tasub palju maalida. Kõik oskused tulevad inimesele alati kasuks. Ka mängimine arendab fantaasiat. Muide,

mängisin oma pabernukkudega veel üsna suure tüdrukuna, ja arvan, et ka Barbie-nukk on minu meelest tore, kui temaga tegeldakse loominguliselt - paha on ta siis, kui muutub ainult uhkeldamise-asjaks...

Teie lugejad on joonistanud nii palju andekaid moode, et on raske parimaid välja valida. Eriti tore on see, et ka poisid on kaasa löönud - muuseas, maailma kõige kuulsamad moekunstnikud ongi just mehed!

GALERII

TÖID

SALLY STUDIO

MOODSA KUNSTI KONKURSILT

1

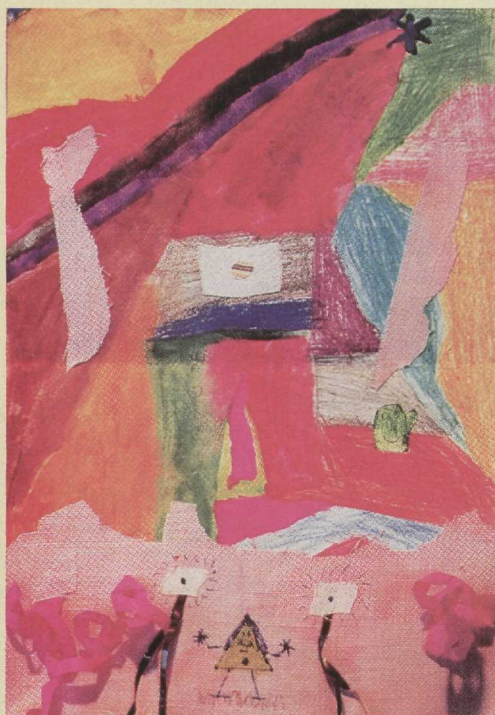
2

3

KARL-JOONATAN

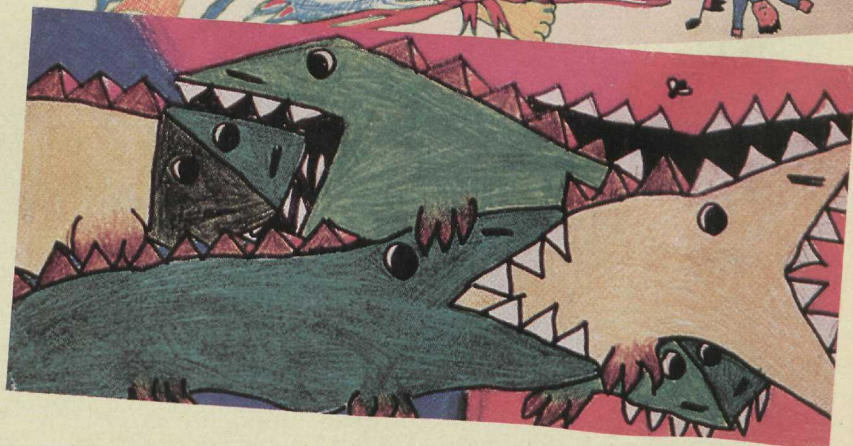
4

Pildid 1, 2, 3 — Laura Mihkla,
7-aastane.Pilt 4 — Karl-Joonatan,
6-aastane.

5

Pilt 5 —
Triin Kann,
8-aastane.

6

Pilt 8 — "Kassid"
Kristin Väin,
8-aastane.

8

Pildid 6 — "Mida tibu teab"
7 — "Kuidas uus aeg
vana aega sööb"
Liis Jürgens, 11-aastane.

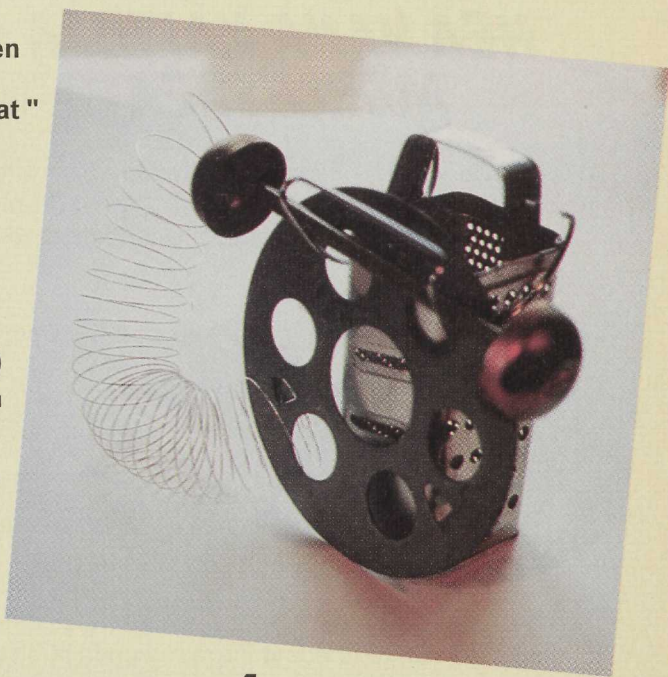
7

1 Pilt 1 —
Britt-Kaaren
Peterson
" Kassikarvasalat "

2

Pilt 2 —
" Minu telefon "

Pilt 3 — " Kristalli sünd "
Kristiina Maarits

Pilt 4 — " Vants "
Mari Ernits

Pilt 5 — " Figuurid "
Ave Merisalu

Pilt 6 — " Ajalehebeebid "
Susan Luitsalu

Pilt 7 — " Kala merepõhjas "
Sigrid Luitsalu

3

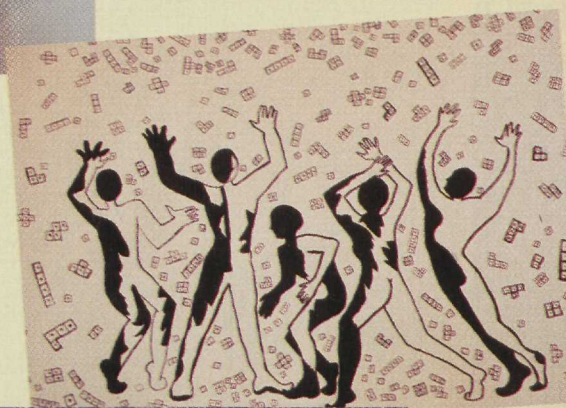

4

5

6

7

HEA VANA KÄITUJA MEELESPEA

Kahvel vasakus käes, tuleks harude otsa torgata 2- 3 hernest, nende seljataha (kahvli kummis poolele!) koguda veel mõnevõrra ja toimetada see kõik suhu.

Esitlemise eest ei tänata, võib aga samaaegselt teretada.

Kui ainus daam seltskonnas on naine, pakutakse temale kõigepealt.

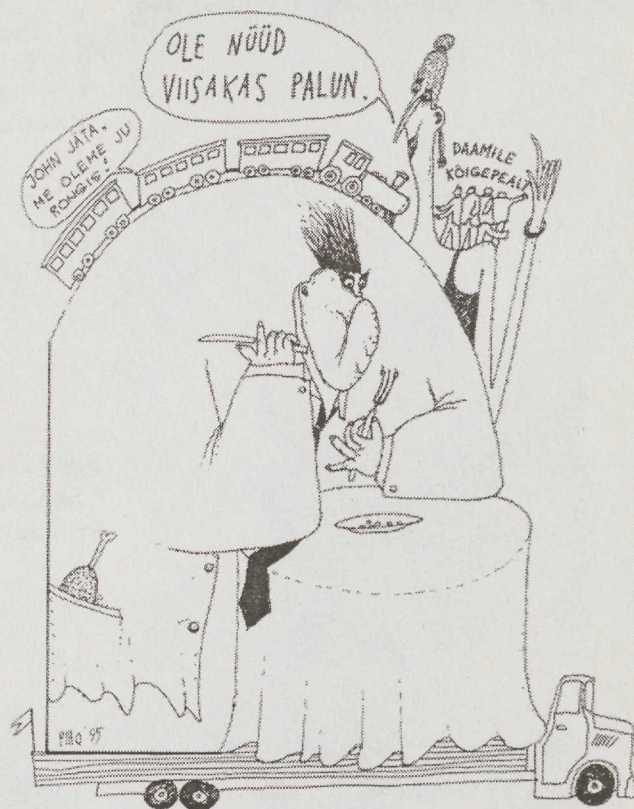
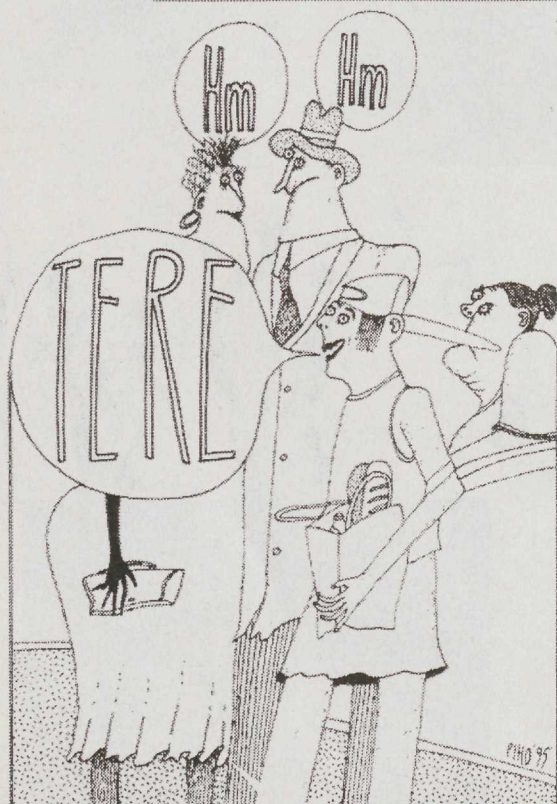
Rongis ei tohi huligaanitseda - see peaks igale selge olema.

Väike märkus kõigile saunaskäijatele: ei sobi seal pedikööri teha ega dušikraane enda järelt lahti jätta. Ja on viisakas pakkuda end seljapesijaks, eriti vanadele inimestele, mitte sõnatult, vaid mingi ettekäändega.

Ja veel on ohtlik veoauto, kust midagi kõva maha lendab.

Ei ole hea komme vastutulijaid jõllitada, kuid tuttavate teretamist ei või ka maha magada.

Käitumisõpikust kirjutas lauseid välja
DORIS KAREVA

JUSS PIHO joonistused

PEEDU JA MÜHKAMID

Ema- isa sõitsid maale tähtsaid asju ajama. Vanaema võttis Peedu niikauaks enda juurde. Kohe esimesel hommikul ütles memm:

"Meil on nurga peal uus pood. Mine vaata, kuidas see sulle meeldib. Ja osta leiba- saia- piima kah!"

Peedu läks. Koridoris tuli talle vastu üks noor tädi. Peedu tegi kerge kummarduse ja lausus:

"Tere hommikust!"

Tädi kihutas vuhinal mööda, nagu poleks ta tervitajat märganudki.

Pood oli kena. Valge ja puhas. Akendel siiruviiurilised kardinal ees. Leti taga seisis kollases kitlis naine. Leti ees ootasid mõned ostjad.

Peedu ütles selge häälega:

"Tervist!"

Poesolijad vaatasid korraks Peedu poole, aga ühtki sõna ei poetanud.

Sai- leib- piim ostetud, soovis Peedu:

"Head aega!"

Jälle jäid teised talle vastuse võlgu.

Pärast lõunasööki arvas memm, et Peedu võiks õue minna. Majapoisid vist juba platsis! Peedu ei lasknud seda teist korda soovitada. Ja näe, vutimehed togivad parajasti palli.

Peedu hõikas üle õue:

"Tere ja jõudu, kutid!"

Mäng jäi katki. Poisid vahtisid Peedut nagu imelooma. Teretamise peale ei öelnud nad nohhiigi. Hakkasid uuesti palli taga ajama.

Õhtul küsis vanamemm:

"Kuidas sulle siin meeldib?"

Peedu kostis:

"Sina oled väga mõnus! Aga teised on päris mühkamid!"

HOLGER PUKK

Kõik

Ühel maal mängisid peaaegu kõik inimesed peaaegu kõiki pille. Ja kõik lapsed, kes juurde sündisid, nemand mängisid varsti ka. Vähemalt suupilli. Või siis trillerdasid leपालehel. Iga uus.

Ainult üks mees ei osanud mängida ühtki pilli ja kui tema vend võttis viiuli ja tema õde flöödi ning kui kõik tema sõbrad ja isegi vaenlased võtsid oma trummid, trompetid ja bassid, sai neist terve orkester. Maailm oli hääli täis. Ning isegi üks väike tüdruk, kes oli nii väike, et ta oma juuste seest peaaegu üldse välja ei paistnud, ja suupilligi veel polnud puhuma õppinud, tõusis kõrgele kannule ja lehvitas käetiivakesi. Nagu lind või liblikas.

“Mida mängid sina?” mõistatasid inimesed.

Ja väike tüdruk seletas rõõmalt:

“Orkestrit.”

Tõesti. Kõigil oli siin oma pill!

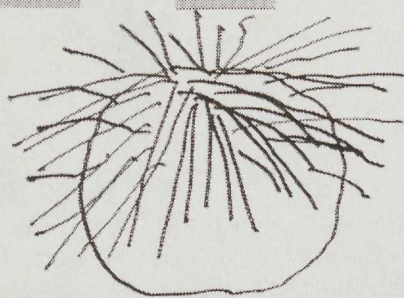
Väga kurvaks jäi mõnikord mees, kes ei osanud mängida midagi. Ja kuidagi häbi oli ka. Kellele sa julged öelda! Kasvatas pikad mustad juuksed nagu muusikul, et oleks siis vähemalt väljast pillimehe moodi. Ja natuke lootis ka. Aga ei midagi.

Ei tõusnud tarkus tema sõrmeotstesse, ei liigutanud laulud meeltes. Ilm oli suletud ja tumm.

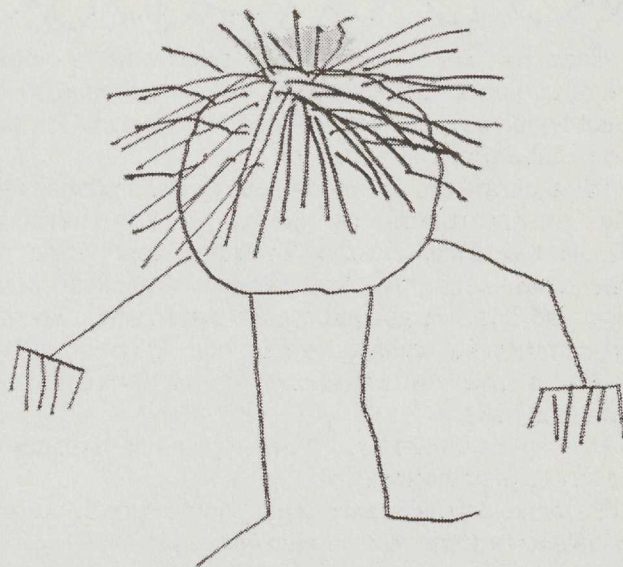
Nii ei taha kedagi nähagi!

Läks ja istus üksi kannu peal. Soe ilm oli.

Väike tüdruk tuli üle mäe. Istus rohtu ja hakkas meest joonistama. Kõigepealt tegi paberilehe suuri musti juukseid täis. Näed nii:

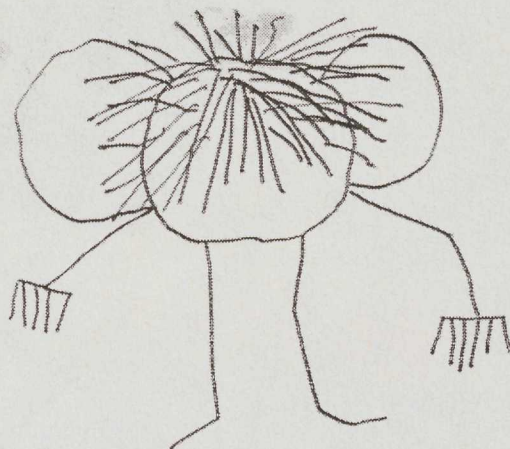
Joonistas siis puhma külge neli kätt- jalga:

Tegi siis väikese vahe, silmitses meest lahkesti ja küsis:

“Kõrvu ka tahad?”

“Võiks olla kah,” noogutas kurb mees. Rohkem viisakuse pärast. Üks- kaks- kolm olid kõrvad kohal. Ilusad roosad kõrvad.

Ja kui jälle häälestasid viiuleid viiuldajad ja puhusid pasunad puhtaks bassid, kui jälle võtsid viisid üles sõbrad ja vilistasid vaenlased, istus nende seas üks ilma pillita mees, silmad selged peas nagu puhtad taldrükud. Ja niisama säravad ka. Sest temal olid nüüd kõrvad, et kuulda. Kõrvad, mis kogu aeg seisid kikkis. Ja kui üks tilluke kahe lipuga kuueteistkümnendiknoot käiku kinni jäi ja väheke segas teisi sisse saamast, siis õngitses mees ta kõrvast õrnasti väikese sõrmega välja, puhus peolt lendu nagu võililleebeme ja lausus:

“Rumalukene! Ega siis sina üksi ei ole. Maailm on muusikat täis!”

Asta Põldmäe

Pildil on Asta Põldmäe 5-aastasena.

Kodune lindla

Enne kui võtad viirpapagoide, pead endale selgeks tegema, kas sinust ikka saab hea linnuema või - isa. Sest linnud on perekonnaliikmed, kes vajavad iga päev hoolt, tähelepanu ja armastust.

Väga oluline on, et lindude koduks oleks püstjas puur. Siis on neil rohkem lendlemis- ja sebimisrõõmu. Kindlasti ei tohiks unustada ka "mänguasju": õrred, rõngas turnimiseks jms. Õunapuu- ja sireliksad puuris pakuvad aga viirpapagoidele näksimisrõõmu. Soovitav on varuda neile spetsiaalne jooginõu. Iga anum selleks ei kõlba, sest müramishoos võivad linnud üksteist uputama hakata.

Puuri puhastatakse iga päev. Põrandale asetatav liiv võiks olla pisut kiviklibuline.

Et saaksid oma lemmikutest rõõmu tunda, muretse endale teineteisesse kiindunud linnupaar.

Mida linnud armastavad?
Lemmikroaks

lennata. Seejuures jälgi eelnevalt, et kusagil ei oleks aken lahti. Piisab väiksemastki pilust, et oled vabaduse järgi igatsevast viirpapagoist ilma. Sest alati võib juhtuda, et ka magavale kassile lendab lind suhu!

Minu lindla põhikoosseisus oli 21 viirpapagoide, kelle kirev sulestik pakkus mulle äraarvamatult suurt värvi- ja joonistamisrõõmu. Ja mul oleks väga hea meel, kui ka teie püüaksite oma lemmikuid mingi tegevuse juures paberile visandada. Pipi ja Pille istusid sageli, pea poolviltu, mu töölaual või õlal ja jälgisid säutsudes, kuidas ma "Kalevi" šokolaadikarpide ümbrispabereid kavandasin. Päris meeldiv oli nendega jutelda, arvamust pärida ja vastu poriseda, et maailmas on lisaks lindudele veel palju muud

meeltülendavat.

Linnu pereski saabub kunagi aeg, kus hakatakse mõtlema juurdekasvule. Mina olin väga huvitatud sellest, kuidas mitmekesisendada lindude sulestiku viikerkaart. Nii ma siis hakkasin kosjamooriks ja andsin viiele paarile võimaluse lahendada oma pesaprobleemid. Muretsesin neile silindrikujulised prügikastid, mis oma pruuni värvuse tõttu

pidanuksid viirpapagoidele puutüve meenutama. Seest kleepisin "pesad" lainelise papiga üle, tegin külje peale sobivas suuruses augu, katsin pealt kaanega ja riputasin pesad väljaspoole puuri. Oli see vast "jõulupuu"!

Ja ühel kenal päeval selgus, et mul on 35 erksinist ja rohelist, lillakaspruuni, beezi ning isegi üks kahvatus pastelltoonis linnupere liiget.

Kunstnik Diana Laevaga vestles Ello Leesment

Kui teid huvitab, kuidas Diana Laev sai endale hiireviust kasupoja, siis sellest on ta nõus teile edaspidi pajatama.

on neile kaerad, kestadega hirss ja loomulikult valmissegud zooloogiakauplusest. Maiuspaladeks on neile toores porgand ja suhkrutükk. Tasuks meeles pidada, et lindudele kompvekke ei pakuta.

Millest linnud ei pea lugu?

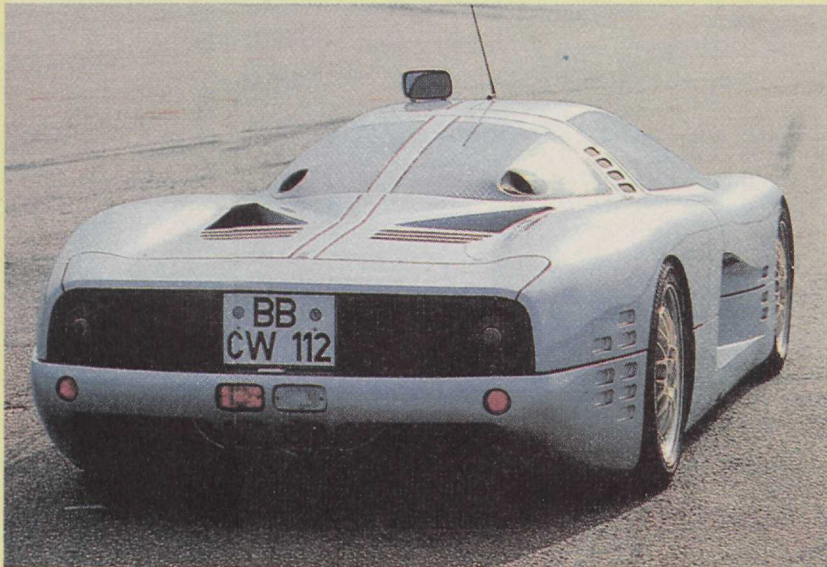
Tõmbetuulest, sest võivad tõsiselt haigestuda.

Tümpsmuusikast. Nende protest paisub siis nii kõvaks, otsekui püüaksid nad muusikast üle karjuda. Kodurahu huvides on kasulik linnud teise tupp viia ning puur musta linaga katta. Linnud on targad, nad oskavad öörahust lugu pidada!

Nii nagu sinul, on ka lindudel oma päevakava. Teed neile tõsist heameelt, kui lased lindudel aegajalt toas

SUPERAUTOD

See kõlab nagu vanas muinasjutus : " Peeglike, peeglike, seina peal, kes on kiireim kogu maailmas? "

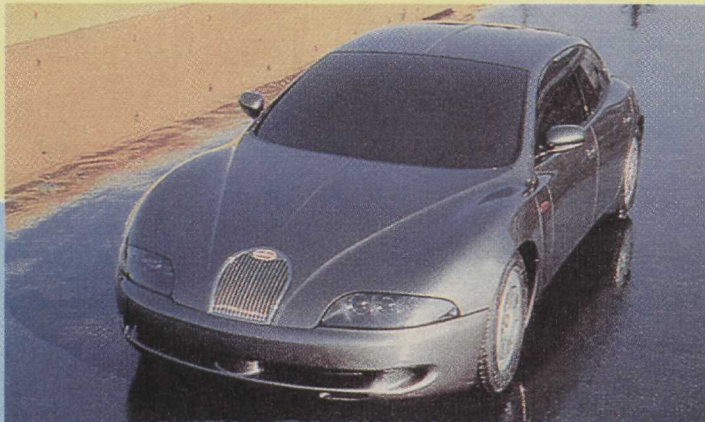
Maailma kõige kiirem seeriatootmises olev sportauto on Isdera Commendatore 112i.

See on 12-silindrilise Mercedesese mootoriga ja 548 hobujõu võimuga vägilane. Mootori maht 6900 cm³ ning kiirendus 0-100 km/h on 4,1 s, 0-200 km/h — 11,9 sekundit. Auto kaal on 1460 kg. AGA KIIIRUS ?

See on 368 km/h.

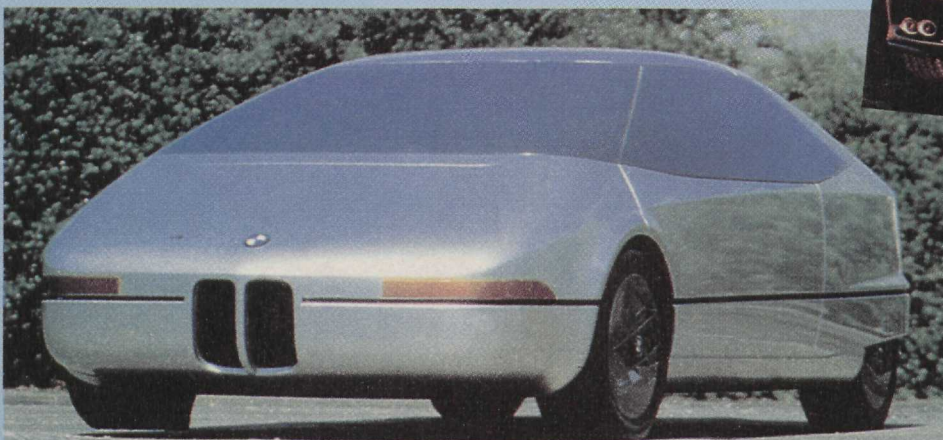
Võrdluseks võib tuua, et Ferrari F40 maksimaalne kiirus on 324 km/h, Lamborghini Diablo — 325 km/h, Jaguar XJ 220 — 343 km/h, Vector W 8 — 350 km/h ja Bugatti EB 110 — 350 km/h.

Kõige kiirem luksuslimusiin on Bugatti EB 112. Sellel autol on 460-hobujõuline V-12 mootor, mille maht on 6000 cm³. Auto kaal on 1700 kg ning suurim kiirus 300 km/h.

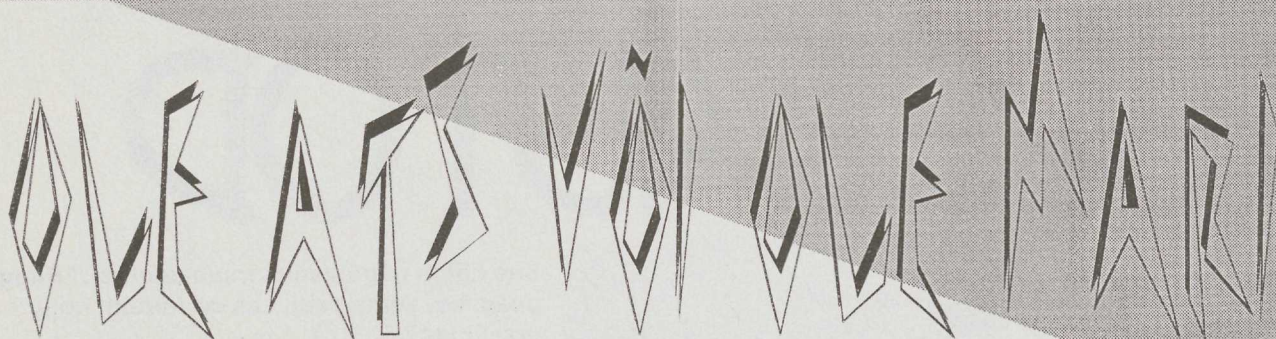

Sellel pildil aga on BMW katsemudel. Autoinsenerid on püüdnud juba kaua luua sõidukit, mis kulutaks ainult 3 liitrit kütust 100 km sõiduks. Katsetustel on see juba õnnestunud, kuid seeriatootmisse pole sellised autod veel jõudnud.

Materjali kogus ja tõlkis
MARE REMMELGAS

igaühel oma

Varju teatavasti pihku võtta ei saa, kuid tema järgi saab joonistada vahvaid pilte, mida kutsutakse SILUETTIDEKS. Võid neid teha paari sõbra või isa-ema abil. Siluettide joonistamiseks on vaja üpris tavalisi asju:

- * tooli ja taskulampi
- * valgeid paberilehti mõõdus 40 x 40 cm
- * kleeplinti ja kääre
- * pliiaatsit ja joonlauda
- * musta tušši
- * pintslit

Aseta tool hästi seina lähedale, pane sõber sinna istuma nii, et ta jääb küljega seina poole. Kinnita seinale oma sõbra pea taga kleeplindi abil paberileht. Pane taskulamp põlema, sule uks ja tõmba akende ette kardina, et tuba oleks pime.

Suuna taskulambi valgusvihk istuva sõbra poole, nii et ta pea vari joonistuks paberil välja.

Palu teisel sõbral vari pliiaatsiga paberile joonistada. NB! Modell peab istuma võimalikult liikumata, muidu võib juhtuda, et ta siluett saab mitu nina või liiga laia lõua. Joonistage kordamööda üksteise siluetid pliiaatsiga valmis, seejärel tehke tuba jälle valgeks ja värvige joonistused korralikult mustaks. Kui tušš on kuivanud, võite oma pildid ka raamida ja seinale riputada - oletegi oma varju kinni püüdnud!

Mõne hästi korda läinud varjuportree võite saata ka HEALE LAPSELE!

MINU VANAEMA

Mina olen oma vanaemale esimene lapselaps. Et olen teistest õdedest pikem, võetakse ikka mind kaugematele reisidele kaasa. Kahel aastal käisime vanaisa ja vanaema puhkuse ajal lõunas - Gedautas puhkamas. Päeval käisime rannas ja lõunamaa turul, kus mulle kingiti lilli - olin ju teistest natuke erinev, heledate juustega... Õhtuti käisime küll rooside pargis, küll küpresside all jalutamas.

Minu vanaemale meeldib laulda - ta on laulnud naisansambelis ja segakooris, ja noorena mängis ta isegi näiteringis, kus nad olid tulnud festivalivõitjaks. Teine lemmiktegevus on tal sport. Vanaemale meeldib mängida võrkpalli ja lauatennist, tal on neil aladel ka järk olemas.

Eks tuleb ette hetki, kus vanaema on ka kurb - siis püüan olla talle toeks. Tahaksin, et ta poleks kunagi kurb. Pühapäeviti on meil selline traditsioon, et vanaema praeb pannkooke. Söön neid küll vist kolm pannitait ära! Oleme koos vanaemaga küpsetanud ka "pensionäri pätsikesi" - ta ise naerab selle nime üle, aga pätsikesed on väga maitsvad.

Üldse meeldib mulle vanaemaga koos askeldada - näiteks tegime Cindy- nukule riideid. Vanaema mõtles igasuguseid huvitavaid moode välja. Minu vanaema on nii huvitav inimene, et kõiki tema huviseid ei jõua kirjeldadagi. Ah jaa - suur koerte sõber on ta ka, see minu vahva vanaema!

Krista Hall, Rahumäe Põhikooli IV B klass

KEVADE TULEK

Päike paistab rõõmsalt nüüd,
õhus linnukeste hüüd:
"Kevad, kevad see on tulnud,
talv, see talv on ammu olnud!
Talv, oh talv on läinud nüüd!"
See siis oli linnu hüüd.
Puud on hiirekõrvul juba,
päikest täis on kogu tubal!
Kevad, kevad tulnud nüüd -
nüüd on mulgi suul see hüüd!

**Jorgen Matsi, Pärnu Sütevaka
Humanitaargümnaasiumi V a klass**

laste töid

HEA JA HALB KEVAD

Kevad on ilus aasta-aeg,
siis päike kõigile põue poeb,
kuid ta vigadest rääkida ma ei häbene -
nimelt kaval ta on kui rebane.

Just temalt sai laenuks nohu me Ats
ja kõhast on kangena voodis me Kats.
Rohuks nendel on aspiriin,
haige olla on tõesti piin.

Maarja Saldre Viljandist

**1994. AASTA MAIS
TULI ILMALE
HEA LAPS NUMBER 1.
AITÄH, ARMSAD
LUGEJAD, KIRJUTAJAD
JA JOONISTAJAD,
AJAKIRJA AITAMAST!
HEAD JA PAREMAT
TEILE KÕIGILE!**

Lapsur Nessuke,
onu Ohmusson ja
teised sõbrad ning
sugulased.

PIPI JA SÜNNIPÄEV

1. aprillil peeti Rahvusraamatukogus Pipi Pikksuka sünnipäeva. Üle kogu Eesti oli kokku kantud enam kui 400 spunki ja lapsed pidasid vahvaid ettekandeid.

taevas ingel, sest ta oli surnud, aga samal ajal Pipi ema kaitses tütart, sest inglid ongi ju kaitsjad. Kuigi Pipi kirjutada ei osanud, saatis ta ikkagi sünnipäevakutsed. Need tulid küll vigadega, kuid sellest polnud midagi.

Teatavasti on igale lapsele üks toredaim päev aastas tema sünnipäev. Üks toredaim sünnipäevalugu, millest kõik lapsed on osa saanud, kes on lugenud Astrid Lindgreni raamatut "Pipi Pikksukk", on Pipi sünnipäev. See oli midagi fantastilist! Miks meil kunagi nii ei ole? Kõikidel Pipi-ealistel lastel valmistavad sünnipäevatoite ju põhiliselt emad, kuid Pipil pole ema. Nii pidi siis Pipi kõik toidud ise valmistama. Ja see meeldis talle palju rohkem, sest tema sai teha nii, nagu ise tahtis. Tegelikult oli Pipil küll ema olemas, kuid tema ema oli

Fotod: TEET MALSROOS

Fotodel : Pipi pere

all : Heleri loeb oma ettekannet

Teet Malsroosi fotod

Loomulikult said Tommy ja Annika tema sõnadest aru, sest nad tundsid Pipit. Pärast kooli lippasid Tommy ja Annika mänguasjapoest läbi ja ostsid Pipile sünnipäevakingituse. Annika tahtis oma kõige ilusamat kleiti selga panna, aga ema keelas teda, sest tema meelest polnud lapsed Pipi juurest koju tulles just kõige esinduslikumad. Pipi oligi kutses maininud: riietus, mida ise soovite. See näitab Pipi viisakust ja sedagi, et Pipi oli kõik hästi läbi mõelnud. Ega päriselus lapsed küll alati nii viisakad ole, et kutse saadavad.

Kui Tommy ja Annika valmis olid, asusid nad Pipi poole tee. Pipi hüüdis: "Kas tondid tulevad sünnipäevapeole või mõned hiired hoopiski?!" Selle lause peale Annika võpatas, sest ta kartis ju tonte. See oli aga nii Pipi moodi, et Annika rahunes varsti. Pipi kutsus külalised sisse. Tommy ja Annika unustasid Pipile isegi õnne soovida, kui nad sünnipäevalauda nägid. See oli midagi eriti ootamatut. Peolaul oli kümneid kooke ja saiu ning veel palju muud magusat. Ja mõtle - Pipi oli kõik ise valmistanud! Mina küll ei usu, et tänapäeva lapsed ise nii palju kooke jõuaksid küpsetada. Kuigi minule meeldib väga küpsetada, ei suudaks ma ikkgi nii maitsvaid kooke teha. Ema peab ikka aitama. Küll oli see Pipi alles iseseisev!

Heleri Rande, Tallinna 7. Keskkooli
IVb klass

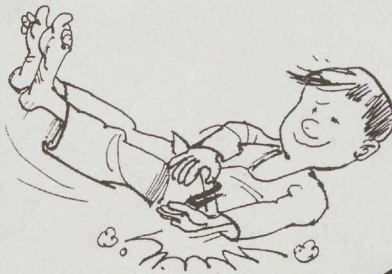
KUKKUMISE TEHNIKA

UKEMI WAZA

Kukkumine taha —
USHIRO UKEMI

Kukkumine küljele —
YOKO UKEMI

Andres Lutsar
Edgar Valter

JUDO - AABITS

Kukkumine
ette —
MAE UKEMI

Kui sa va-
lesti kukud,
võid tõsi-
selt viga
saada!

Tuleb veereda nagu ratas, siis ei vigasta sa ühtegi kehaosa. Käelöök aluspinnale peab olema sooritatud sirge käega, hoides sõrmed koos. Ja mis on tähtis — lõug surutud rinnale.

Nii alustavad tulevased trikimehed — filmikaskadöörid.

Miski nagu
segab mu
õiget
kukkumist!

On saanud kaunis maikuu, särava päikese, valgete ööde, ööbikute, puhkevate toomingate — suure suve ootuse aeg. On kevadetüdrukute ja maikrahvinnade valimise aeg. On koolilõpuballide aeg... on aeg olla kaunim kui kunagi varem.

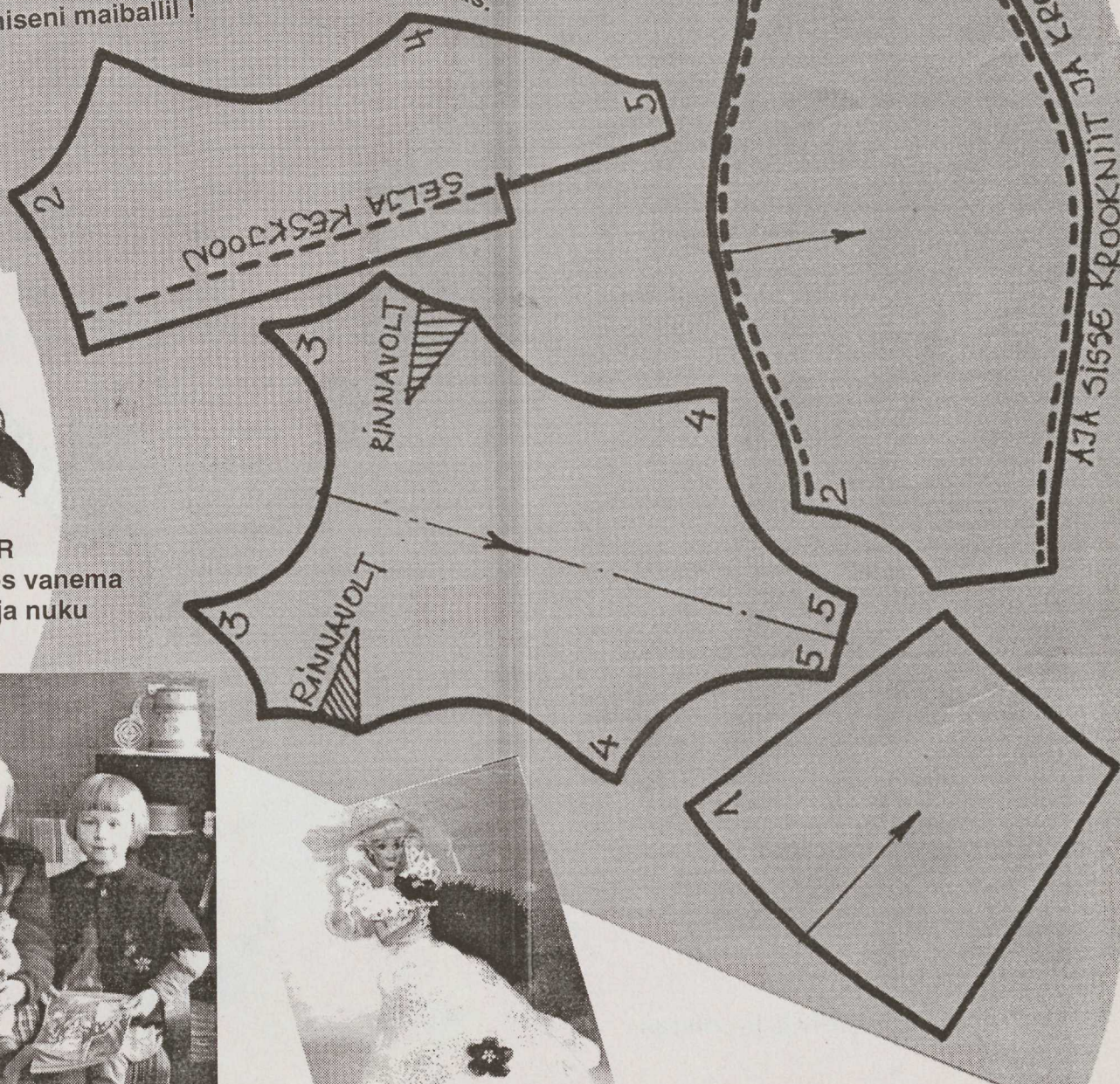
SEE TUMEDAM OSA ON SEELIKULÕIGE. LÕIGE EI MAHTUNUD SIIA TÄIELIKULT ÄRA, PIKENDA JOONT KUNI ÜHENDUSKOHANI.

Õmble oma Barbiele suur ballikleit! Õmble iga väikese tüdruku unelmatekleit kahara hõljuva seeliku ja tihedalt liibuva pihaosaga, kaunistuseks küllaga pitsipaela, helkivaid pärleid ja kunstlilli. Võid fantaasial lennata lasta. Kasuta juuresolevaid lõikeid ja leia oma võimalus.

Kindlasti üllatab tulemus kõiki ballikülalisi. Kohtumiseni maiballil!

LISA KÕIKIDELE LÕIGETELE LÕIGELUSVARU! ÕMBLUSVARU!

NB! LISA LÕIGETELE KINDLASTI ÕMBLUSVARU! TEE LÕIKED ENNE PABERIST VALMIS JA PROOVI, KAS NEED SOBIVAD SINU NUKULE.

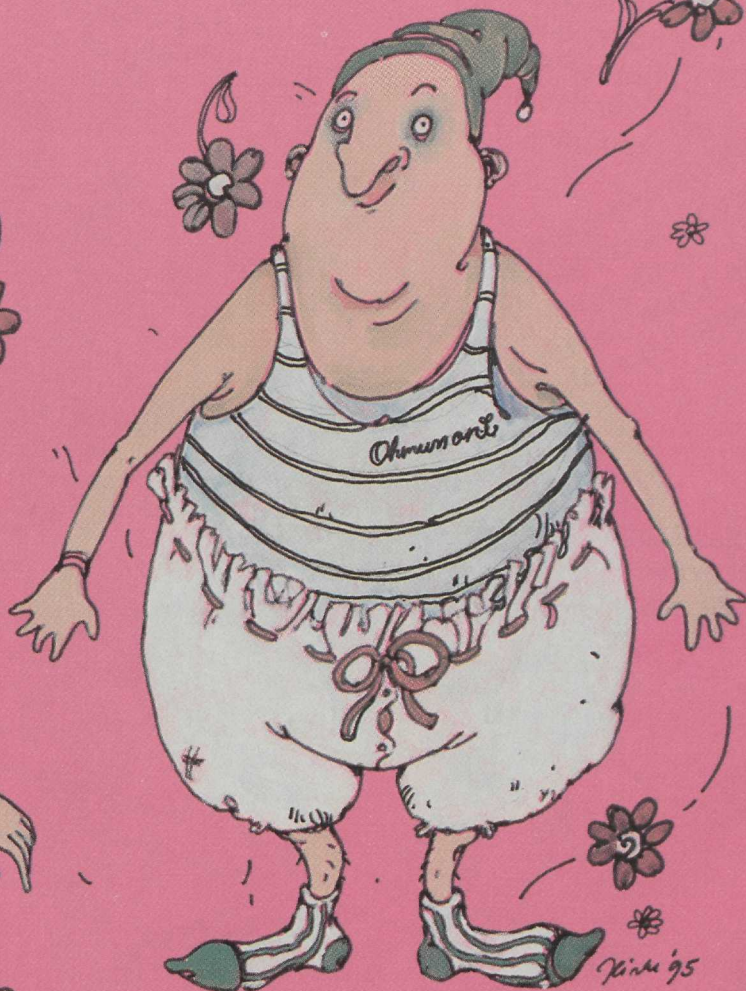
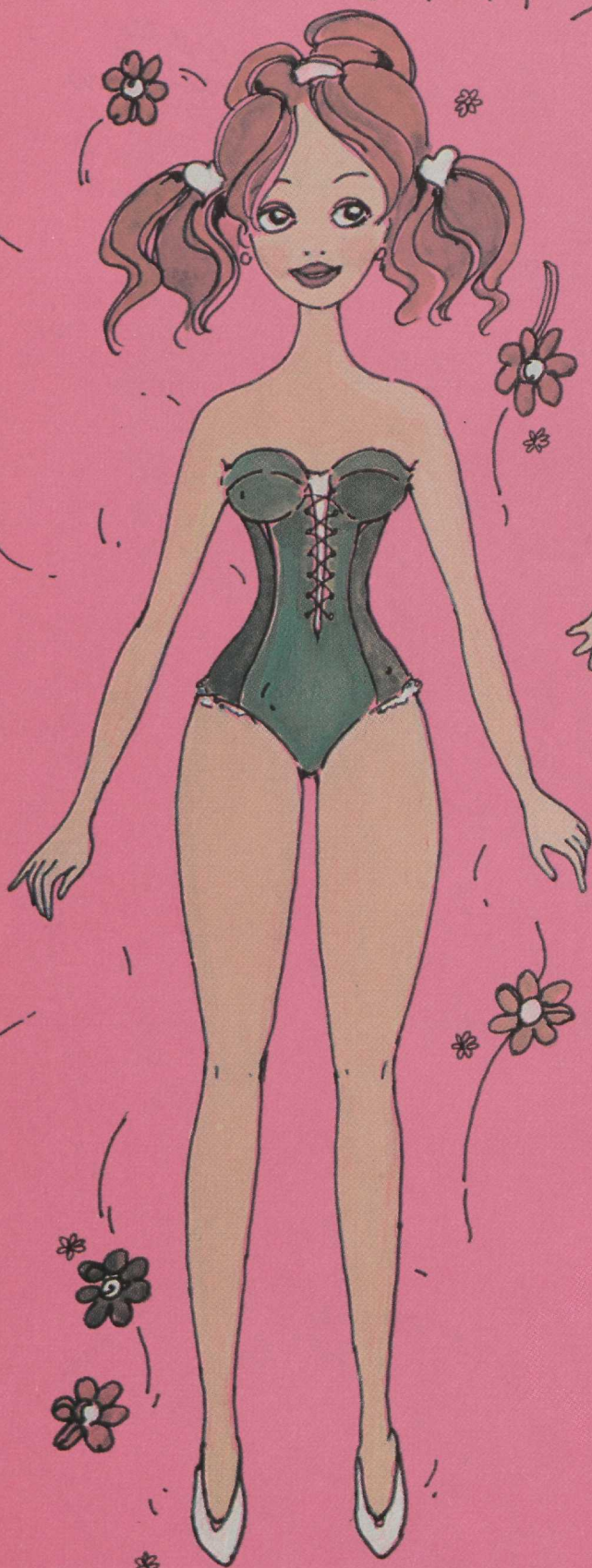

TIIU LAUR
Pildil koos vanema õe Malle ja nuku Maretiga.

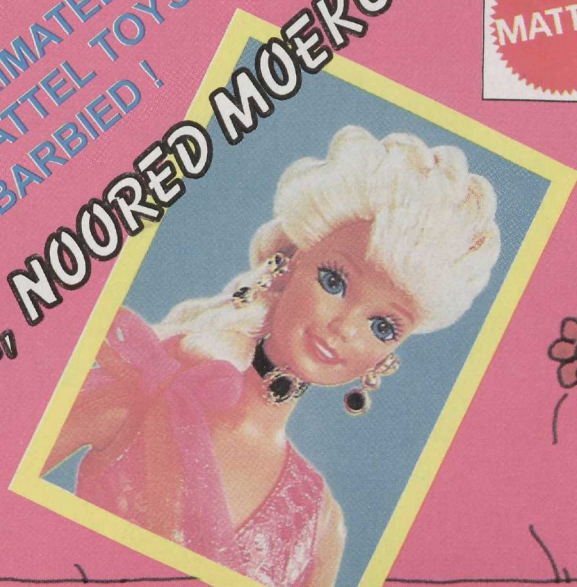
PABERIST NUKUD

Nimetu kaunitar ootab nii
nime kui kostüümi, ja
onu Ohmusson vajab
kena spordidressi!

PARIMATELE
MATTTEL TOYSI
BARBIED!

HEI, NOORED MOEKUNSTNIKUD!

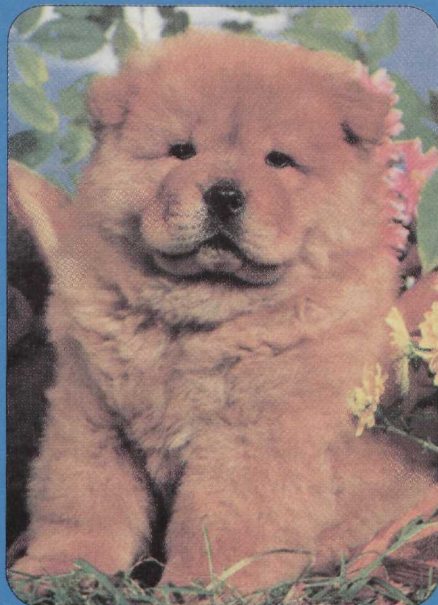
KIRKE joonistas

Koerakaardid

Kaardid jagatakse mängijatele. Alustab see, kelle käes on koera-vasõna esimene pool. Kes leiab oma kaardilt lause teise poole, paneb kaardid maha. Kui lausele leitakse "vale" pool, jäävad kaardid pihku ja keegi alustab uue vasõnaga. Võidab see, kes saab kõige enne kaartidest lahti. Aga kindlasti on koerakaartidega võimalik ka muudmoodi mängida. Mida sina arvad?

KUIDAS KÜLA KUTSALE...

TŠAUTŠAU

...NII KUTSA KÜLALE

TŠAUTŠAU

Päritolumaa : Hiina
Kõrgus : 45-50 cm
Töö : seltsielu

Foto: Paula Heikkinen-Lehkonen

AFGAANI HURT

Päritolumaa : Afganistan Euroopas tuntud XX sajandist
Kõrgus : 61-73 cm
Töö : seltsielu

KES KOERA EI SÖÖDA...

AFGAANI HURT

...SEE SÖÖDAB VARAST

LASTEGA JUHTUNUD LIIKLUS- ÕNNETUSTE STATISTIKA 1994. a.

- 1994. aastal hukkus Eestis liiklusõnnetuste tulemusel 22 ja sai vigastada 235 kuni 15-aastast last.
- 87 last said raskelt vigastada, sest nad tahtsid ületada sõiduteed läheneva sõiduki eest või seisva sõiduki varjust.
- 20 liiklusõnnetust põhjustasid noored jalgratturid ja mopeedijuhid. Neis hukkus 1 ja sai vigastada 21 kuni 15-aastast last.
- Noorimad liiklusavarii tekitanud sõiduautojuhid olid 9-aastane poiss, kes sõitis otsa jalakäijast pensionäriale, ja 13-aastane tüdruk, kes sõitis suurel kiirusel vastu bussiootepaviljoni.
- Ükski 28-st sõiduauto tagaistmel viibinud ja liiklusavariis kannatada saanud kuni 11-aastasest lapsest ei istunud õnnetuse momendil turvatoolis, 2 neist hukkus.
- Ükski 13-st pimedal teel liikunud kannatada saanud lapsest ei omanud helkurit.

Jalgrattal sõitmiseks

kiivrid pähe!

JALGRATAS LAPSE SÕIDUKINA

Esimene jalgadega tõugatav jooksumasin leiutati 1817. aastal, jalgratas aga 1893. aastal. Niisiis on jalgratas juba 102 aastat vana.

Tänapäeval on jalgrattaid väga mitmesuguseid ja nii mõnegi jaoks on see asendamatu sõiduriist.

Kuna kevad on juba käes ja jalgrattad talveunest ärrganud, siis tasuks teada, et jalgrattal peab olema korras

- pidur ja signaalkell;
- vähemalt ühe ratta mõlemal küljel kollane helkur;
- pimedal ajal või halva nähtavuse korral sõites eesvalge ja taga punane tuli või viimast asendav helkur.

KES JA KUS VÕIB JALGRATTAGA SÕITA?

Majahoovis võivad sõita oma jalgratastega kõik lapsed.

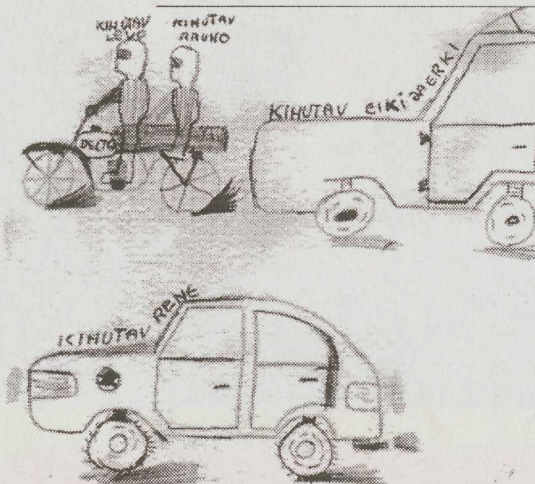
Jalgrattateel (selle puudumisel sõidutee äärmisel parempoolsel rajal) võib sõita aga 10-aastane laps, kellel on juba jalgrattajuhi tunnistus.

Selle tunnistuse saamiseks peab tundma liikluseeskirju ja vastama 6 küsimusele õigesti.

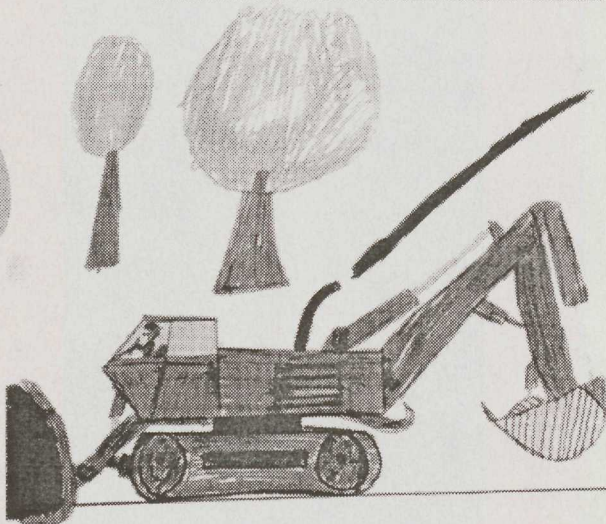
KUST SAAB JALGRATTA- TUNNISTUSI?

Oma koolist. Igas koolis peab olema moodustatud komisjon, mis võtab eksameid vastu. Eksami õnnelikult sooritanud lastele jääb üle vaid soovida: OHUTUT LIIKLEMIST!

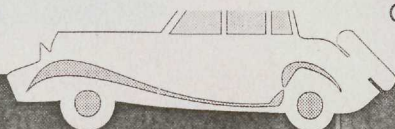
Urve Sellenberg, laste liiklusohutusspetsialist

Pildi joonistas RAILIS MÄGI
Paistu Põhikoolist.

Pildi joonistas REVO KIRN
Paistu Põhikoolist.

ROMAN JA ALLA KALLAS

KROKODAABLIA PÄEVAD JA ÖÖD

(Algus Heas Lapses nr.1 1995)

See oli kaunis pilt. Vampiiride huultel mängles jäine naeratus, luupainajad pungitasid silmi, kummitused lehvitasid käiseid, vetevaimud kiirgasid rohekat valgust, luukered naeratasid kirstudes. Kõik see soojendas vana Kroki südant. Ta oleks oma kätetööd veel kaua imetleda võinud, aga siis kostis välist käre hääl.

“Krokk, kus sa oled? Kus sa ennast peidad? Ära karda! Ma tulin su radiaatoreid vahetama! Jäigi kauaks, pidin juba kümne aasta eest tulema! No kaua ma ootan?”

Ehehhee, mõtles Krokk. Oligi esimene külastaja näitusele saabunud, pahaaimamatu nagu koidutunnike. See oli üle terve Krokodaablia kuulus ja väga hinnatud isand Krood, torulukksepp ja santehnik, lühidalt Torutehnik. Kuri Völur kartis elus nii mõndagi, kartis koguni krokodaableid (tal oli sihuke pelglik iseloom), aga Torutehnikut ta ei häbenenud. Nüüd ajas ta koonu kähku taeva poole ja hakkas kohutavat kõhuhäält tegema. Et isand Krood saaks kiiremini aru, milles asi. Krokk oli ulgumisega nii ametis, et ei märkanudki, millal isand Krood ukse lahti paiskas. Algul vahtis Torutehnik juhmilt ringi, siis aga hakkas mõirgama ja jalgu trampima, sabaga põrandat peksma ja põlvi patsutama. Ta trallitas ja huilgas keset ruumi nagu jahiretkele tõttav öökull. Algul arvas Krokk koguni, et oli üle pakkunud — talle nimelt tundus, et krood on õudusest hulluks läinud. “Küll nad veel näevad! Küll nad veel kardavad! Ma neile näitan!” mõtles Krokk. Aga kui Krood ennast viimaks püsti ajas, silmad märjad, käpad vatsa hoidmas, kui ta kõiki radiaatoreid ja kraane unustades minema silkas, ei suutnud Krokk ennast enam petta.

Ta moka vajus tõlli, ta meel läks väga kurvaks. Tal hakkas endast väga kahju. Jah, ajad olid muutunud... Kui juba sihuke krokodaabel nagu Torutehnik ta õuduste imesid muuks ei osanud pidada kui heaks naljaks, mida võis teistelt oodata? Völur Krokk pidi tõe au andma, et vaatamata lihtsameelsusele olid kõik krokodaablid küllaltki intelligentsed olevused.

Nii kurb oli Krokil, et ta otsustas esiotsa ennast kraadida ja haigeks jääda — küll siis teised kahetsevad. Ja alles siis meenus talle, mispärast ta kogu selle kupatusega jändama oli hakanud. Õigupoolest oli tal

MUSTA MAAGIA SALADUSI

tähtis vaid vana sõpra hirmutada. Keskööl tuli tal koopasse minna. Kui ta sinna ei lähe, ei pese ta surmatunnini argpüksi häbi-väärset kuulsust maha. Tema, vana ja hall völur, võib olla küll natuke hajameelne, aga mitte mingil juhul argpüks! Krokk jättis oma näituse kus seda ja teist ning tormas minema.

Ega tal pikka mahti enam polnudki. Täiesti juhuslikult torkas

talle silma vana pulstunud karvaga kunstkarunahk saalikamina ees (selle oli talle kunagi kinkinud von Kraabel ise). Kui pimedaks läks, torkas Kuri Völur Krokk karunaha spordikotti ja tõttas koopa poole. Tema selja taga kostis Musta Torni esimene kellalöök. Kesköötund oli kätte jõudnud...

Aga järgmisel hommikul ärkas Krokk meeletu lärmi peale. See kostis lossivalli tagant. Krokile meenus kohe hirmus öine elamus seal koledas koopas, meenus arvutu hulk karvaseid peletisi, kes ilma vähimagi hoiatuseta talle koopas kallale tungisid, meenusid nende meeletud mõirged ja valusad vopsud, ja vanal völuril hakkas väga paha.

“Võib arvata, et need jõledad olendid löid von Kraabli juba enne minu tulekut maha,” mõtles ta leinaliselt. “Ja nüüd toob rahvas mulle leinateate.”

Hädavaevu akna alla komberdanud, vaatas ta välja. Seal nägi ta sadu krokodaableid - ning kõige ees seisid von Kraabel! Krokki märgates viipas vana sõber käpaga ja hüüdis:

“Hommikust, vana hea Krokk! Kuidas sa ennast tunnend? Räägitakse, et sa oled mingi õudustetoa avanud. Mina tahan olla esimene külastaja!”

Krokk potsatas saba peale istukile. Aga tal oli tugev iseloom. Võttis vaevalt viis minutit, kui ta juba laua taga istus, keel suunurgast väljas. Ta maalis silti.

“ÕUDUSTE TUBA TÖÖTAB KELLA 10 KUNI 23.59. ALLA 50- AASTASTELE KROKODAABLITELE SISSEPÄÄS KEELATUD. ÜLIÖPILASTELE, KOOLILASTELE JA VON KRAABLILE SISSEPÄÄS TASUTA.”

Sellisel keerulisel ja ootamatul kombel sai vana Kuri Völur uuesti üle kogu Krokodaablia kuulsaks. Aga muide — miks peab kuulsus alati ikka kindlasti kohutav olema?

II OSA. DRAAKONID, PRINTSESSID JA RÜÜTLID. DRAAKONI NAERATUS

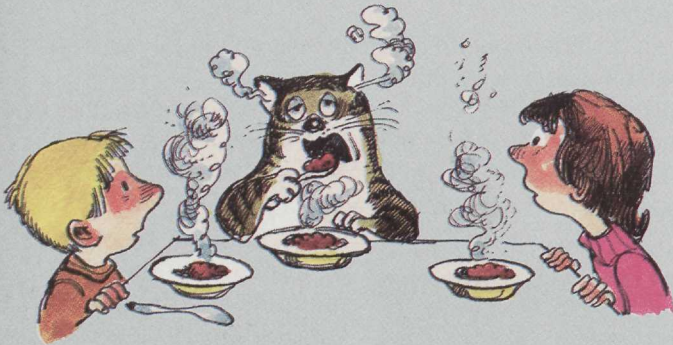
Nagu me kõik teame, on Krokodaabilia põlisel vapil kujutatud kolme draakonit. Üks on neist lihtdraakon Dabbel, teine lendlohe Dibbel ja kolmas vesidraakon Drabbel. Jah — ning mis puutub kahte esimesse, siis elavad nemad juba üle tuhande aasta Krokodaabilia maal päris lihtsat ja märkamatu argielu, olles oma nimedki lihtsamaks muutnud — Diibel ja Daabel. Daabel kasvatab aprikoose, Diibel aga töötab ilmaennustajana ning avaldab oma vaatlustlemusi Dii-Blee varjunime all. Tema hõljub pilvedes — ja see on tõsine töö. Vaadake mõnel ilusal suvepäeval selgesse taevasse. Võtab aega mis võtab, aga viimaks märkate

te kindlasti kõrgetes pilvedes toimetavat lendlohet. See ongi Diibel (Dibbel, Dii-Blee). Muide, teda on väga lihtne paljude teiste lendlohede seast eristada. Nimelt istub ta turjal peaaegu alati vähemalt kolmkümmend noort ja helerohelist krokodaablit. Diibel on kohakaasluse alusel Noorte Lendlohede Klubi direktor. Ta õpetab kasvavale põlvkonnale mitmesuguste märkide järgi ilmaennustamise kunsti, olemata kaotanud lootust, et mida enam noor sugupõlv pilvedes heljub, seda enam on tol lootust ühel heal päeval ka tiivad saada. Rääkigem otse: kas keegi meist on kunagi kohanud tiivulist krokodaablit? Ei ole... (Järgneb.)

Edgar Valteri pildid

Sten Roosi nimeliselt muinasjutuvõistluselt

Kuningatütar Elviira

Elas kord üks kuningatütar,
kes oli tõelise kuninga tütar.
Ta isa armastas teda
ja kunagi oleks ta nimeks saanud Eda.
Ta nimeks sai hoopis Elviira,
sest ta oli aus ja siiras.
Elviira oli küll väga ilus,
aga oh häda - ta silmad olid pilus!
Tal olid ilusad mustad juuksed,
kuid sageli kostsid ta kurvad nuuksed.
Elviira oli sellepärast kurb,
et teda pole ikka veel külasthanud kurg.
Elviiral käis palju kosilasi,
kuid, ei tea miks, armastas ta mudilasi.
Ta ootas väga üht kosilast,
kel oleks tosin tuttavat last.
Lõpuks saabus see hetk,
et kosilane palus talt kätt.
Varsti peetaksegi pulmapidu
ja lauale tuuakse kartulipudru.
Peale pulmi pole Elviira enam kurb,
sest igal aastal külastab teda üks kurg.
See kurg talle palju lapsi toob,
Elviira ema aga aina sokke koob.
Elviirale meeldivad ta laste mängulelud
ja õnnelikult mööduvad nende pikad elud.

Helina Mänd, Toila Keskkooli 8- a klass

TREIMANI PERE LOOD

Vanaisa tõi kurki.

Kaarel : " Kokudill ! "

Ema jutustas muistendit : " Laev läks ümber ja kõik sool kukkus laevast merre. Sellepärast ongi merevesi soolane. "

Kaarel : " Tuleb pipart ka peale panna ! "

Kõik proovivad Kaiet käima õpetada.

Kaarel : " Ma panen ka Kaie käima ! Panen käigu sisse ka ! "

Kaie ja Kaarel sõid putru.

Kaarel : " Kaie on nüüd issi ! "

Ema : " Miks ta issi on ? "

Kaarel : " Tal on pudluhabe ees ! "

" Kaarel, oota pisut, las puder jahtub ! Lapsed ei saa ju palavat putru süüa ! "

Kaarel : " Jah, ainult kiisu sööb palavat putlut ! "

Kaarel : " Mina sündisin rublade ajal ! "

Kaie : " Mina sündisin kopikate ajal ! "

PEAAEGU 3-AASTASE TARTLASTE RAUNO JA RANDO KULLASE ÜTLEMISED.

Issi teeb puule süga-süga. (Puid saetakse.)
Auto puuksub ! (Autot käivitatakse.)
Kutsa teeb sporti ! (Koer jookseb .)
Pane müts lukku ! (Seo mütsipaelad kinni.)
Ei taha ussiga pesta ! (Ei taha duši alla.)
Kastekann pissib !

Teaduslik uurimistöö PIPI söömisest

Kuidas väikesed tüdrukud saavad 50-aastaselt olla maailma kõige tugevamad, alati heatahtlikud, väga rõõmsameelsed, eriti leidlikud, mitte paksukesed, mitte kadedad, mitte kaebupunnid?

"Tervis on varandus," ütleb vanarahva tarkus. See on suur tõde. Terve inimene tegutseb alati. Ilma erilise põhjuseta on terve inimene rõõmus ja heas tujus. Terve inimese enesetunne on hea. Ta on alati täis elujõudu. Hea tervise saamiseks on vaja õigesti toituda.

Mida siis süüa?

Eriti palju tuleb süüa pannkooke. Neid tuleb küpsetada ise. Pannkoogitaigna jaoks tuleb võtta 3 muna. 2 muna tuleb segada vanniharjaga taigna sisse ja kolmas muna valada endale pähe, et ei tekiks kiilaspäisust. Veel võiks mõnikord süüa 3 kõvakskeedetud muna koos koorega ja väheke metsmaasikaid.

Kui teile 2 sõpra külla tulevad, sööge koos nendega rohkesti vahukoortortit, riisiputru, eelmisel päeval küpsetatud kukleid ja vähemalt 14 piparkooki. Ja hoidke mõned liharirikad tagavaraks.

Kui teil on palju sõpru, siis koos nendega sööge vähemalt 18 kg igat sorti lutsukommi, 72 pakki iiriseid, 60 jääkommi ja 103 šokolaadisigarette. Ja lõpuks andke igale sõbrale 3 lagritsakommi.

Kui teid rõõvlid külastavad, siis nendega koos on kasulik süüa leiba, juustu, sinki, praeliha ja kohupiimajuustukesi. Juua tuleb piima. Natuke piima võib ka kõrva valada, siis

ei tule kõrva valu.

Kui lähete matkale, võtke kaasa suur moonakott, kuhu topite söömiseks väikesi võileibu, lihapalle, sinki, suhkruga pannkooke, pruune vorstikesi ja 3 ananaspudingit. Ärge unustage matkale kaasa võtmata oma lemmiklooma, näiteks härra Nilssoni, ämblikku või toakoera.

Kui te lähete neegritele külla, siis sööge nii palju kui jõuate röstitud leivapuuvilja ja banaane.

Kui tänaval käite, siis nosige kollakaspunaseid augustikuuipirne ja pange nõori peale kuivama.

Et söök kurku kinni ei jääks, jooge hästi palju limonaadi, kakaod ning kohvi koore ja suhkruga.

Aga eriti tähtis on see, et sööte ära ühe väänikupilli. Pärast väänikupilli söömist tuleb kohe öelda: "Väike väänik, anna asu, et ma suureks eal ei kasu."

Kui kõik tüdrukud niimoodi söövad nagu siin kirjas, siis on ka nemad 50-aastaselt niisugused nagu Pipilota Viktuaalia Rullkardiine Piparmünta Eefraimitütar Pikksukk hüüdnimega Pipi.

Uurimistöö tegemisel kasutasin

- 1) aega
- 2) paberit
- 3) tintenpenni
- 4) Astrid Lindgreni raamatut "Pipi Pikksukk"

**8-aastane
Marek Rei
Jüri Keskkoolist**

STEN ROOSI MUINASJUTUVÕISTLUSE VÕITJAD:

peapremia - Ele Möttuse "Loomade parlament" (Tartu 5. Keskkool);

II preemia - Heleri Saariku (Jõgeva II Lasteaed-Algkool) "Loomad ootavad kevadet";

III preemia - Ivo Heinloo (Järveotsa Keskkool) "Kass, kes sõitis autoga".

Eriauhinnad määrati Tartu 5. Keskkooli õpilasele Maarja Rannale, Saaremaa Ühisgümnaasiumi õpilasele Erki Müürile ning Heleri Randeale Tallinna 7. Keskkoolist.

KÕIGE PAREM VALIK

Toitude koosolekul oli algul vaikne, siis hakkas rääkima emand Puder: "Täna tulime kokku selleks, et valida välja kolm parimat rooga. Kõigepealt riietuge portselani ja kristalli, et te paremad välja näeksite. Võtke seljast need savist anumad, siis hakkavad teid vaatama emand Nuga ja isand Kahvel. On kõik valmis?" küsis ta. "Hakkame pihta! Näidake oma kõige maitsvamaid külgil! Proua Kanapraad, tulge, palun, esimesena!"

Proua Kanapraad astus ette ja hakkas nii kokutama, et vaevalt keegi tema sõnadest üldse aru sai. Seejärel ta minestas.

Siis kutsuti välja preili Kringel. Ta ütles: "Tere, armas rahvas! Mina arvan, et olen kõige magusam ja parem."

Seejärel tutvustas end kuninglikust soost tort. Ta lausus: "Mina olen ilusaim ning muidugi ka parim ja kõige kuninglikum ja..." Edasi ei saanud ta rääkida, sest üks vallatu ploom veeres õnnetule tordile otse suhu.

Siis esitlesid end emand Makaron, vanaproua Supp, Kartul, Kukkel ning tüse Muna.

Siis tehti ka otsus. Isand Kahvel kuulutas apaklikult, et võitja on Tort, teiseks tuli vanaproua Supp ja kolmandaks preili Kanapraad. Kana, kes oli just toibumas, minestas uuesti. Kuid loodame, et toibumine ei võta enam kuigi kaua aega.

Egely Liiv, Risti Põhikooli VI klass

PÄIKE

Päike on ilus, päike on kena, päike on alati ilus ja kena. Päikene valgustab maad ja ilma, nii ilus on vaadata, kui paistab ta silma!

Pille Pihlak,
Salu Keskkooli I- a klass

KALJU SUURE foto

laste töid

KODU

Minu kodu on ilus ja puhas. Tegime just remonti. Kodus on alati hea olla, seal oled kaitstud. Mõnikord, kui koolis on pahasti läinud või on mul lihtsalt paha tuju - siis leian kodus lohutust.

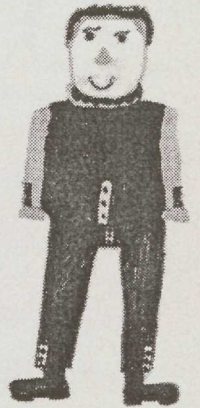
Püüan ka ise oma kodu kaunistada ja korras hoida. Mulle meeldib, kui toas on palju lilli ja rohelist. Eriti meeldib mulle meie toakask. Ta kasvab silmnähtavalt suuremaks ja suuremaks. Kastan teda hoolega, et tal alati juua oleks. Tähtsad pole asjad, mis meil on, vaid inimesed, kes mõistavad. Sellised on mu vanemad. Mul on alati hea koju minna.

Reini Rätsep, Saku Keskkooli IV b klass

LOENGULE!

Kui koolis toimub tähtis loeng - mul olema peab ilus soeng!

10- aastane Nele Musten Nissist

MOOD

Mis on mood? Moe algus pole pood. Mood on alati uus - mood vahetub kord kuus!

Janika Oja,
Tallinna 54.
Keskkooli V klass

Moed joonistas MARTIN SULTS,
Rapla 1. Keskkool, II-a klass.

UNISTUSTE RIIDED —

Moejoonistusi saabus ilmatu palju — üks ilusam kui teine! Zürii, keda juhtis moekunstnik Mari Kanasaar, otsustas Polly salalaekad anda SUSAN LUIXSALULE, TRIINU SÕELSEPALE, KAISA TREIMANILE ja HEIKI-STEN ning KRISTJAN POIJUTŠENKOLE Tallinnast, MARTIN SULTSILE, EVELIN SIIMERILE ja MIHKEL PIILMANNILE Raplast, KAISA RÄÄGULE Alust, MARJA SILDOJALE Kehtnast, NELE VIILUPILE Kohtla-Järvelt, ELIISE ERITILE Martnast, ja noorimale osavõtjale, 3-aastasele ANNE-MAARJA MITILE Jõgevall.

11-aastane TRIINU SÕELSEPP

11-a. SUSAN LUIXSALU

NELE VIILUP Kohtla-Järvelt

6-aastane ELIISE ERIT
Läänemaalt

8-aastane EVELIN SIIMER
Rapla 1. Keskkool

TÄNA PILDIL, HOMME SELJAS!

Nii nägid välja moekunstnik MARI KANASAARE lapsepõlve pabernukk ja tema kleidid.

MIHKEL PIILMANN
Rapla 1. Keskkooli
IIa klass

6-aastane
KAISA RÄÄK
Raplast

5-aastane KAIE TREIMAN
Tallinnast

Õunaseeme

Meri-Liis Laherand

Alguses ütles ema, et see kõik oli unenägu, ma olevat juba küllalt suur poiss, et sellest isegi aru saada. Aga täna, kui Juula- tädi meile jälle piima oli toonud ja ta kepile toetudes värava poole komberdas, vaatas ema talle mõttlikult järele ja ütles, et Mikk, sinu unenäos oli ikka tõetera ka sees. Saa sa siis nüüd aru... Ja ega ma muidu selle peale võib-olla nii kangesti ei mõtlekski, kui poleks olnud seda õunaseemet... Õunaseemet juunikuus... Aga parem ma räägin juba kõigest järjekorras.

Kui me esmaspäeval siia, Kundva külla, kohale jõudsimel, olime kõik pikast bussisõidust ja lisaks veel neljakilomeetrisest jalgsirännakust nii väsinud, et ei osanud õieti rõõmustadagi. Noh, selle üle, et meil on nüüd maakodu ja puha. Viskasime ennast Epuga - kes on muuseas minu õde, neli aastat vana - eestuppa kirju teki-ga kaetud raudvoodile pikali, jalad surisesid, ja see tunduski olevat see kõige suurem rõõm. Alles hiljem, kui ema oli meie seljakotid ja kohvrid lahti pakkinud ja isa pliidi alla tule teinud ning kui me viimaks midagi hamba alla saime, torkas mulle pähe, et siin võib muudki huvitavat teha olla kui voodi peal pikutada.

Astusin lävele, aga õhtu oli juba käes. Päike rippus madalal sauna katuse kohal ja kõrgesse rohtu kasvanud õu oli soojas kuldses kumas. Isa seisis rehealuse ees ja luiskas vikatit.

"Poiss! Praegu ära rohtu talla, siis ei saa niita!" hoiatas ta mind.

Hakkab peale! Ära talla, ära tee...

Aga isa on vist ka väikest viisi mõtetelugeja, igatahes vaatas ta korra muigel näoga mulle otsa ja sõnas lepitavalt:

"Rahu, rahu... Mina niidan pool õue ära, homme teise

poole, siis jõuate siin ringi joosta küll."

"Olgu pealegi, eks sa siis niida," olin mina ka leplik ja läksin mööda sissetallatud rada väravast välja. Siit oli näha, et üks suur kajakas on meie maja korstnale lennanud, keerab pead nii- ja teistpidi, et paremini meie õue uudistada. Seda kajakat nähes tuli mulle meelde, et kuskil siinsamas lähedal, küllap taamal paistva metsa taga, peab olema meri, mida me homme kõik koos kindlasti vaatama läheme. Õhk tundus siingi juba nii värskel ja merelõhnaline, ja alles siis tuli õige koolivaheaja tunne mu sisse. Kepsutasin kadakatuttide vahel ringi ja ise mõtlesin endamisi, et sellisesse kohta tasuks kasvõi kümme kilomeetritki jala marssida, ja seljakott võiks ka kasvõi teist niipalju kaaluda.

Epp oli ka mulle järele vudinud, pudruvõru veel suu ümber, titade asi. Enne oli ta pisenud, et rohukõrred torgivad sääri ja nõudnud taga meie asfalteeritud linnaõue metalltorudest kiige ja liivakastiga, aga nüüd paistis see tal juba ununenud olevat. Ta kleit lehvits kadakate vahel uljalt nagu võitluslipp ning helidest, mida ta kuuldavale tõi, jäi samuti mulje rünnakule sööstvast pataljoni. Igatahes sõjafilmites tehakse sellist häält küll.

Siis leidsin ma põõsaste vahelt ühe suure klaasmuna. Õhtupäikese paistes oli see nagu oranz hiidapelsin. Kummardusin just seda apelsini lähemalt silmitsema, kui Epu sõjakisa võttis teised noodid:

"Mikk, Mikk!" hüüdis ta. "Tule siia, tule vaata!"

Läksin ja vaatasin ja, kas te kujutate ette - maasikad! Terve pisike kadakatevaheline välu oli neid täis. Punased lõhnavad marjad peenikeste varte otsas... Ahmisime neid sisse kuidas jõudsimel. Epp ajas osa marju veel kõrre otsa ka, et viib emale ja isale. Mul hakkas piinlik - temal, neljajasel tirtsul, tuli selline asi pähe, aga minul, kümneaastasel - ei tulnud. Mõtlesin siis, et korjan natuke marju peo sisse, aga korraga jäi Epp kangeks nagu post ning ta hirmust suured silmad põrnitsesid ainiti midagi minu selja taga.

"Mikk!" piiksus ta hädiselt. Pidi ikka tõesti hull iugu olema, kui Epp juba niisugust häält teeb. "Mikk, vaata - nõiamoor!"

Pöörasin ennast ümber - lapitud seelik, krõnksus näpud jändrikku keppi hoidmas, nagu vagusid ja tüükaid täis. Võta või jäta - täitsa nõiamoor Hansu ja Grete jutust. Seisab mu selja taga ja peab plaani, kuidas meid paremini vardasse ajada. Ühtäkki oli ka päike metsa taga ja hirmutav hämarus ümberringi. Haarasin Epu käest kinni ja pistime punuma nagu jalad võtsid.

"Emme, emme!" klammerdus Epp ema seeliku külge.

“Mis siis nüüd lahti on?” imestas too.

“Seal...” näitas Epp kadakate poole.

“Mis seal oli, uss või?” kohkus ema.

“Nõiamoor,” sosistas Epp ja mina, kümneaastane, noogutasin innukalt kaasa. Tagantjärele häbi mõeldagi.

Ema ohkas selle teate peale kergendatult, ilmselt pidas ta nõiamoore rästikutest märksa vähem ohtlikeks. Aga siis oli nõiamoor, keda me kadastikus olime näinud, korruga meie värava taga. Ah sa jutt! Ja ema, selle asemel, et meid hirmsa ohu eest kaitsta, hoopis tutistas Eppu, kui too kõvasti “nõiamoor” hüüdis, ja läks lahke naeratusena nõiale vastu.

Ah sa poiss! Aga siis läks ema tuppa suure klaaspurgi järele ja moor valas selle oma mannergust vahutavat valget piima täis. Ma vaatasin seda sirelipõosa tagant pealt ja siis sain ma korruga kõigest aru. “Loll!” ütlesin ma Epule, et oma piinlikkust natuke vähendada, aga Epp lõi mulle selle peale oma terava sandaaliservaga vastu säärt.

Kui nõiamoor, või, nojah - õigemini küll tädi Juuli - ära oli läinud, tuli ema meie juurde ja võttis meil ümbert kinni. Ütles, et me olevat pikast reisist ja väsimusest juba päris jaburaks läinud ja tegi meile asemed valmis.

Epp jäi kohe magama nagu kott. Titade asi. Aga mina panin käed kukla alla ja mõlgutasin veel natuke mõtteid. Noh, sõidust ja maasikatest ja nõiamoorist ja üleüldse. Ja sellest ka, mida homme võiks ette võtta. Tuba mu ümber oli veel võõras ja natuke hirmutav, kui

ta ikka rohkem ja rohkem pimedusse vajus. Kuue tillukese ruuduga akna helenud tuhmus üha enam ja siis jäid vakka ema ja isa hääled kõrvaltoas ja nende ukse alt paistnud valgustriip kustus ka. Epp nohises magusalt, aga mina kuulsin nüüd järsku igasuguseid imelikke krabinaid ja sahinaid. Keegi oleks nagu vaikselt pimeduses mööda põrandalaudu kõndinud ja keegi endale lakka heintesse aset teinud. Ja siis - ah sa poiss! - koputati äkki tasakesi vastu akent. Ma oleksin ju võinud nüüd hirmsat moodi kohkuda, aga, ime

küll, see koputus ei olnud üldse mitte hirmutav, vaid kõlas leebelt ja õrnalt, nagu tavatsevad endast märku anda vihm ja tuul. Ometi teadsin ma millegipärast kohe, et see pole ei vihm ega tuul. Kargasin voodist välja, ise erk ja rõõmus, nagu poleks äsjast väsimust ja hirmu olnudki.

Akna taga seisis valges riides haldjas ja kuigi oli pime, sain ma aru, et ta naeratab mulle. Ja ma tundsin ta kohe ära. Ta pikad juuksed sädelesid kuuvalguses hõbedaselt.

“Tere, Mikk!” ütles ta, kui ma olin akna lahti lükanud.

Ma ei suutnud midagi vastata, sest vaimustus ja rõõm nõõrisid mu kõri. Juba ammu olin ma oodanud sellist seiklust, noh, Karlssoni või kellegi taolisega... Aga ka haldjas oli tore!

Ta hüppas kergelt, otsekui liueldes aknast sisse, ning toas veidi ringi vaadanud, kurtis:

“Oh, teil on siin ju nii kitsas... Ja umbne... Ja üleüldse - magada sellisel ööl! Kui väljas on nii lõhnav ja värsk ja selline kuupaiste...”

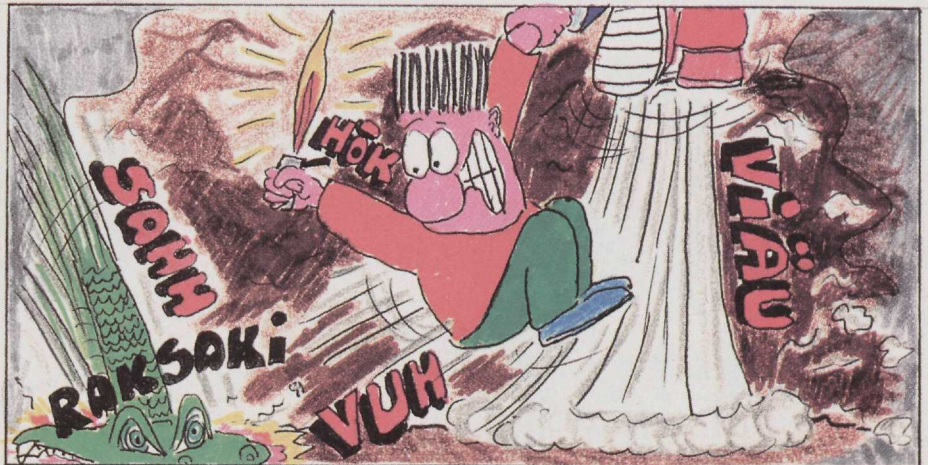
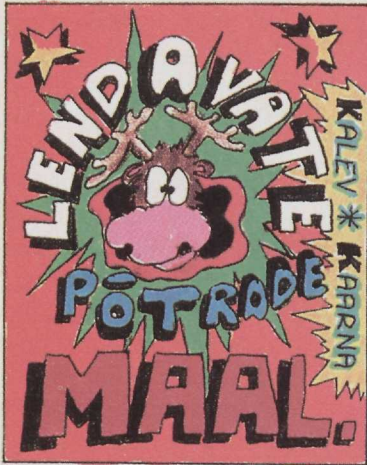
(Järgneb.)

Pildil on Meri-Liis 1958.a.

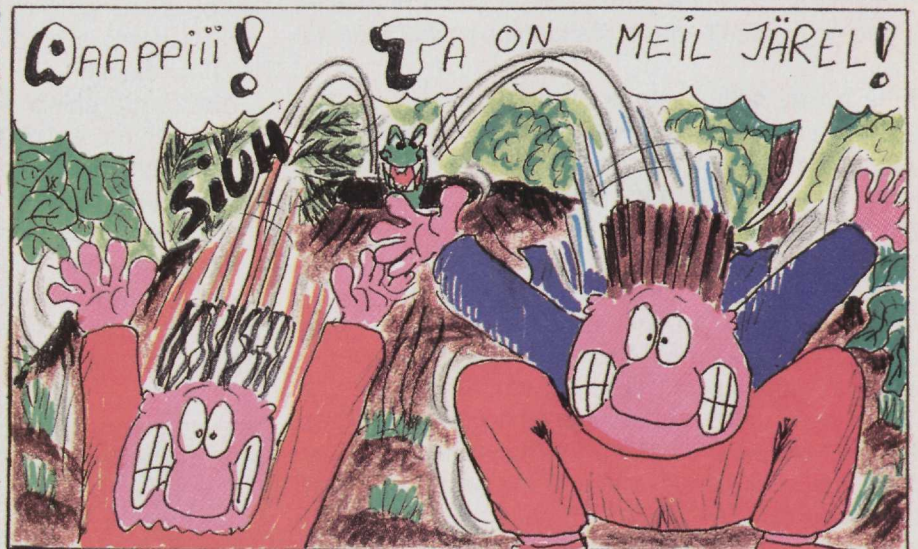
Maret Põldre
illustratsioonid

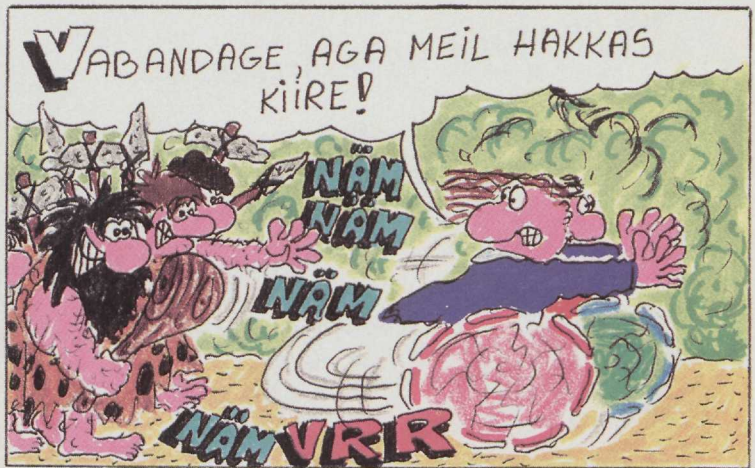
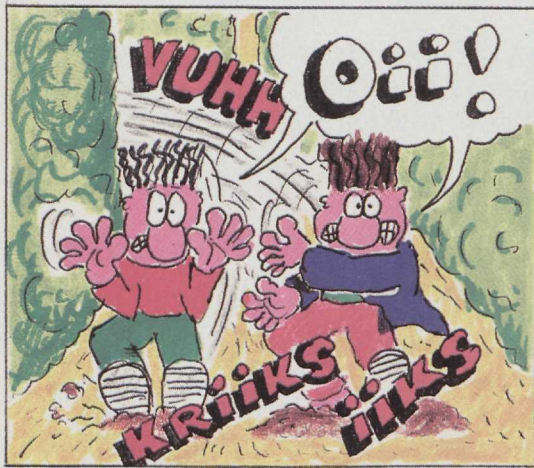

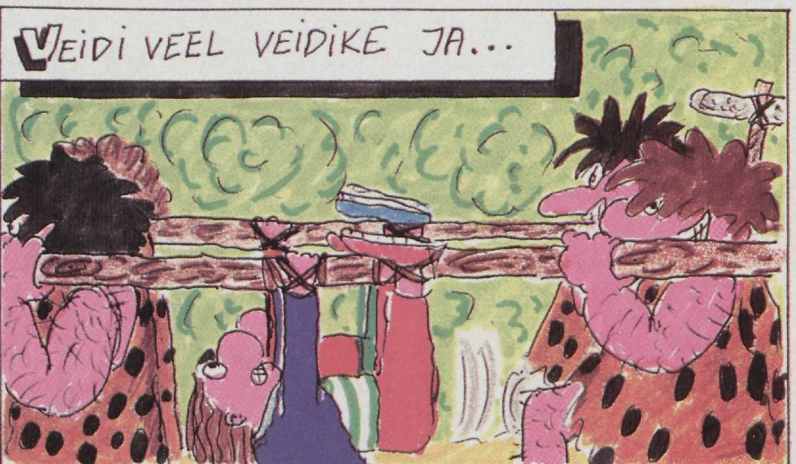
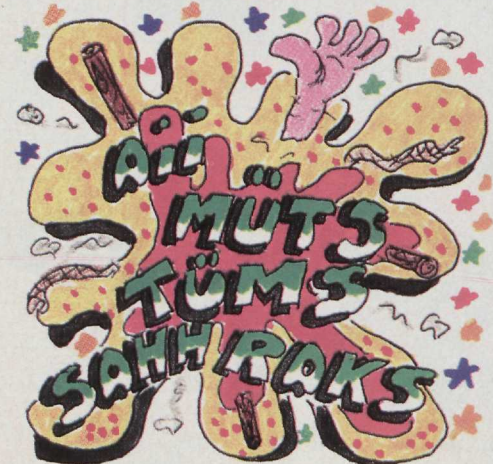
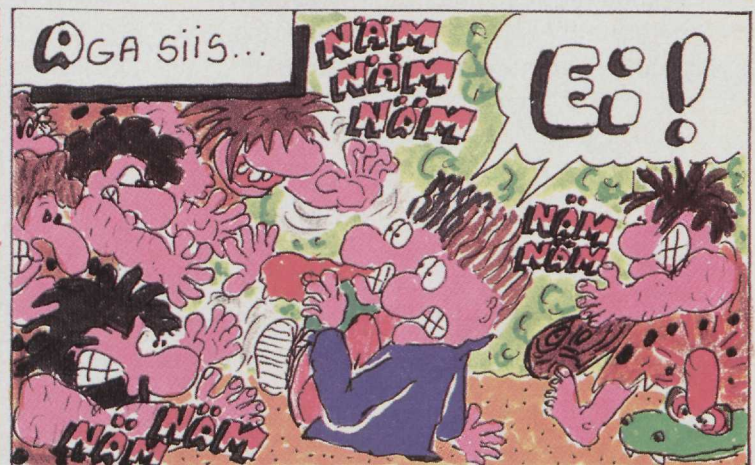
KÄHKU! RONIME KÄHKU!
ÜLEVALT PAISTAB NÕRKA VALGUST!

KUID EI OLNUD NENDE ELUKESSED VEEL MAO KÖHUS LÖPPEMA MÄÄRATUD. ÜKS TORE MEES OLI MAO SELJATAHA HIILINUD JA JÄRGMISEL HETKEL...

ONU OHMUSSONI SOKID JÄLLE OHUS!

Jah, juba jälle hiilib tuntud retsidivist härra Sokivaras onu Ohmussoni magamistuppa! Salaja libiseb valgust pelgava Sokivarga käsi kummuti-sahtlisse, et sealt mõni sokk endale krahmata. Sahtlis on kuus rohelist ja kaks sinist sokki - üks hinnalisem kui teine. Sokivargal on loomulikult äärmiselt peen haistmine ja onu Ohmussoni sahtleid tunneb ta sama hästi kui oma suurt sokikollektsiooni. Mitu sokki peab ta siis võtma, et tal oleks

- paar rohelisi rokke?
- paar siniseid sokke?
- paar kas rohelisi või siniseid sokke?

"ISA, KAS SUL ON NÄGUDE PEALE HEA MÄLU?"

"JAH, ON KÜLL - AGA MIKS SA SEDA KÜSID, POJAKE?"

"MA TEGIN NIMELT SU HABEMEAJAMISPEEGLI KATKI..."

"Oi, kui ilus kleit sul on! Kust sa selle ostsid?"

"Pariisist!"

"Ja kas see on Lasnamäelt väga kaugel?"

"Oh jaa, arvan, et mitme tuhande kilomeetri kaugusel..."

"Mõtleks, milline kolgas - aga näe, ömmelda ikka osataksel!"

"KAS TEAD, ET KAMPSUNI KUDUMISEKS LÄHEB VAJA KUUT LAMMAST?"

"OH EI - MA EI AIMANUDKI, ET LAMBAD OSKAVAD KUDUDA!"

- Tähtis pesemisasi
- Mina... !
- Suur sarvega loom
- Kõle
- Ilus
- Asi mis sind peegeldab
- Okkiline loom
- Rumal

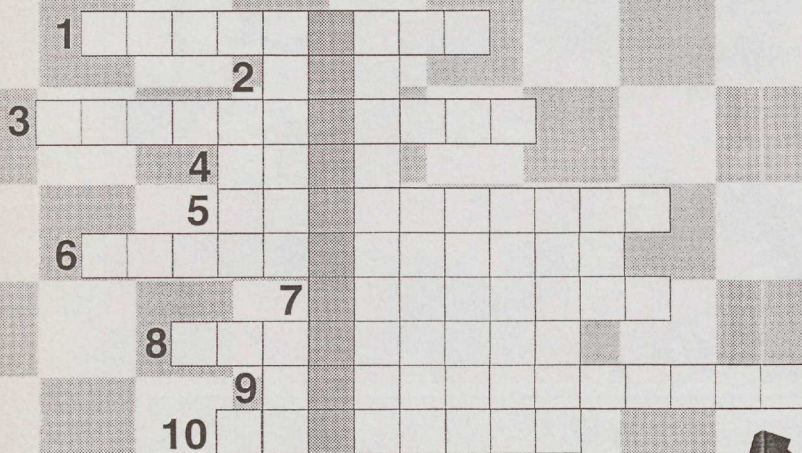
Kui sa selle õigesti lahendad, saad tumedatest ruutudest ühe esimese kevadlille nime. Autor on 11-aastane ANNI-MARI LAASIK Lihulast.

Ristsõna küsimused RAHA RISTSÕNA

- Kelle pilt on 5- kroonise peal ?
- Eesti krooni lühend
- Kelle pilt on 25- kroonise peal ?
- Mis loom on Eesti 5- kroonise mündi peal ?
- Kes on Eesti Panga president ?
- Kelle pilt on 100-kroonisel ?
- Rahahoidmise koht
- Kelle pilt on 10-kroonisel ?
- Pank Eestis
- Maksujõuetus

Selle ristsõna mõtles välja ELLIP NOSSINÕP (see on varjunimi) Lääne-Virumaalt

Mis riigi raha saad tumedatest ruutudest ?

Riidekaupluses kiidab müüja selga proovitava ülikonda: "Näete, noormees - see ülikond on talle nagu selga valatud! Lausa ime!"

"Ei noh, muidu küll, aga paistab, et püksid siiski kaenta alt veidi hõõruvad..."

ÕPETAJA IMESTAS ÜHEL HOMMIKUL: "SUL ON KUMMALISED SOKID - ÜKS PUNANE JA TEINE SININE!"

"ON JAH," VASTAS JUKU. "KODUS, MUIDE, ON VEEL TEISEDKI SAMASUGUSED!"

NU
PU
JA
MIST

JUSS PIHO joonistus

Martin tõmbab kingadele kalosse otsa.
 "Martinike, väljas on kuiv, pori ei ole," ütleb
 ema.

"Küll mina juba leian!"

ÕPETAJA: "KUIDAS SA TULED KOOLI NII SASSIS PEAGA?"

JUKU: "MUL EI OLE JU KAMMI!"

ÕPETAJA: "MIKS SA EI LAENANUD ISALT?"

JUKU: "TAL EI OLE JU JUUKSEID!"

Politseinik küsib ametnikult, kuuldes et viimane teatas, et panka röövinud mees käis seal juba neljandat korda: "Kas te tema juures ka midagi erilist tähele panite?"

"Jah, kord- korralt näeb ta välja üha elegantsem!"

Naljatasid onu Ohmusson ja Liina Kruuse

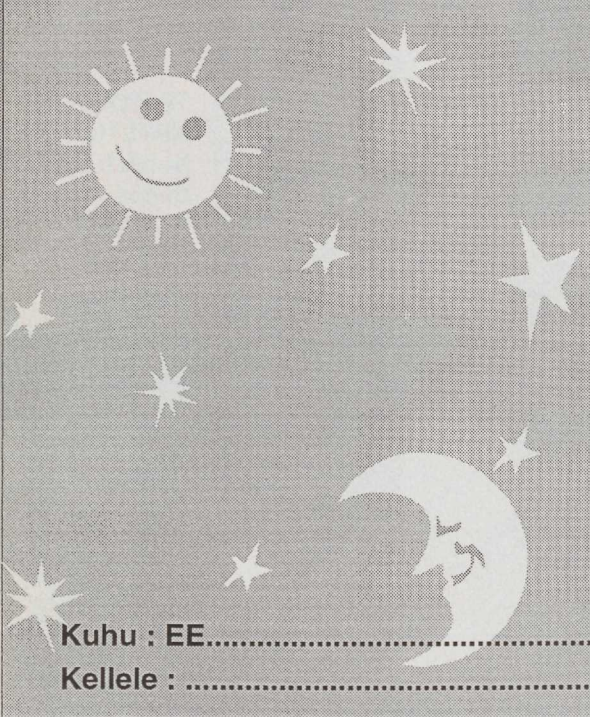
Liina Kruuse joonistus

ONU OHMUSSONI OIVALISED SÄRGID

Onu Ohmussonil on seitse oivalist päevasärki, kuid kahjuks on nad kõik parajasti mustad. Ohmusson tahaks õhtul peole minna, kuid ainult puhta särgiga. On teada, et üks märg särk kuivab õues nõõril 45 minutiga, kuid kes oskaks onu Ohmussonile öelda, kui kaua kuivavad 7 särki ?

HEA LAPS VASTUSED

1. Sokiküsimuse vastus .....
2. Raharistsõna vastus.....
3. Särgiküsimuse vastus.....

ajakirjanduslevi
 abonement

78 238

HEA LAPS
 1995.a.

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12

Kuhu : EE.....

Kellele : .....

kättetoimetamise
 kaart

78 238

HEA LAPS
 1995.a.

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12

Ühe kuu tellimishind 6.50 krooni

Kuhu : EE.....

Kellele : .....

1995. AASTAKS ON VÕIMALIK AJAKIRJA "HEA LAPS" TELLIDA

"AJAKIRJANDUSLEVI" KAUDU.

ÜKSINUMBRI HIND 6.50

3 KUUD 19.50

6 KUUD 39.00

NB ! TELLIMISINDEKS ON 78 238

Toimetaja.....Leelo Tungal tel.681 322
 Kujundaja...Mare Remmelgas

Väljaandja : Vaimukirjastuse AS

Toimetuse aadress: HEA LAPS
 EEO 001 Tallinn, Pärnu mnt. 67-a

RdE * PRINTALL * Tell. nr.

Esikaanel
 Teet Malsroosi foto
 Pipi oma inglisi emaga

Mustvalgete lehekülgede
 ettevalmistus tehtud
 toimetuses.

HEAD LAPSED

KAAREL PIHO lubas ükskord endal pead pesta.

LIISI KOIKSON laulis võidukaks oma õpetajate loodud laulu "Pärdiku mure".

ELIS MAARIAN SARV (1-a)
aitas emal
ülikooli
lõpetada.

Tädi DIANA
KIVISTIK (9-a.)
hoiab hästi
õepoega
OSKARIT
(2,5-a.).

